

CAMBRIDGE
International Examinations

Cambridge International School

2016 - 2017

Cuprins

Mesajul managerului.....	3
Școala noastră e de vis.....	4
Paradise tree.....	6
<u>Scriitori din Paradis / Paradise writers.....</u>	7
<u>Made in Paradise – Learning by doing</u>	
Clasa pregătitoare A.....	31
Clasa pregătitoare B.....	33
Clasa pregătitoare C.....	35
Clasa I.....	37
Clasa a II-a.....	40
Clasa a III-a.....	46
Clasa a IV-a.....	48
Clasa a V-a.....	50
Basmul clasei a 6-a.....	55
Clasa a VII-a.....	60
A bridge between two.....	63
Povești de iarnă – lansare de carte.....	69
Impresionismul – Vernisaj în mișcare.....	70
<u>În lumea științelor exacte</u>	
Povești cu și despre matematică.....	73
O plimbare în lumea fizicii.....	77
Festivalul interactiv al științelor „Nikola Tesla”.....	81

Colectivul de redacție

Coordonator: Oana Albu

Redactor: Lavinia Gușu

Echipa Paradis

și...

Elevii Școlii Paradis!

Adresa: Strada Iancu Flondor, Iași
Telefon: 0722 133 091
Email: contact@paradisul-copilor.ro
www.paradisul-copilor.ro

Mesajul managerului

Când am fondat Paradis Cambridge School, în 2005, aveam deja mulți ani de experiență didactică și managerială și simțeam de multă vreme nevoia unei schimbări în sistemul educațional. Nevoia a devenit acută în momentul în care am devenit mamă și am înțeles cât de importantă este educația personalizată care pune în centrul ei copilul ca întreg, preocupându-se în mod constant de fericirea, motivația și formarea armonioasă a personalității acestuia.

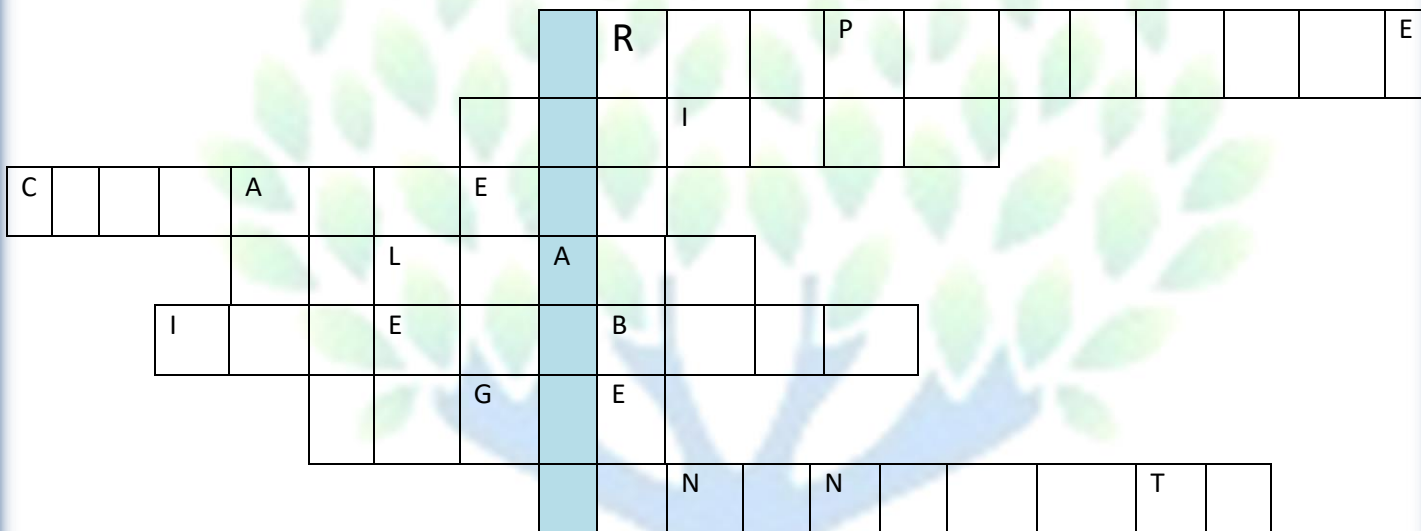
Îmi doream de foarte mult timp o școală în care elevii mei să învețe nu doar definiții și concepte, nu doar cum să treacă teste și examene, nu doar cum să îndeplinească bareme impuse și să adune diplome peste diplome fără un scop bine definit. Îmi doream o școală la care copiii să vină cu bucurie, o școală care să hrănească gândirea critică și laterală, imaginația, autonomia, creativitatea și puterea de găsire a Sinelui.

Astăzi, mă bucur nu doar pentru că sunt directorul educațional al unei școli care îndeplinește toate aceste condiții, ci și pentru faptul că am alături o echipă de profesioniști, de oameni născuți parcă pentru a aduce zâmbet, culoare și mirare pe chipurile și în sufletele copiilor din Școala Paradis. Astăzi, am încredere în educația pe care o primesc elevii și copiii mei.

Oana Mihaela Albu

..... Școala noastră e de vis!

1. Sinonimul cuvântului bunăstare .
2. Mediul în care ne simțim iubiți.
3. Ce capătă un elev de-a lungul școlii ?
4. Ce este un pigment ?
5. Cum este această școală ?
6. Ce fac magicienii ?
7. Ce se vede pe fața copiilor atunci când sunt fericiți ?

CARP BIANCA, clasa a VI-a

International School

An de an, în acest loc s-au creat amintiri neprețuite, s-au modelat caractere, s-au creat deprinderi și s-au legat prietenii trainice.

Creativitate

A existat întâi un vis, născut din dragoste de copii, crescut cu imaginație și inteligență și desăvârșit cu prietenie și spirit de echipă.

Profesionalism

Și au mai existat și niste oameni curajoși, cu inimă mare și minte pe măsură care și-au dorit să scrie fila lor de istorie, ținând aprinsă flacăra tradițiilor curate românești.

Simț practic

Performanță

Dar fiindcă lumea galopa în jurul lor, și-au strâns micile osteni și au plecat la lupte și le-au câștigat. Și, astfel, au călțit și au trezit în ei neînfriecarea.

Dăruire

Când a venit vremea, au plecat prin lume să împărtășească tuturor Călușarii și Miorița și sufletul românesc.

Trecând anii, s-au adunat în jurul lor mai mulți oameni mici și mari și astfel au devenit mai puternici.

Independență

Și pentru că toate acestea trebuiau să poarte-un nume, un singur nume, li s-a spus:

S-au adunat aici dascăli minunați care, cu răbdare și erseverență, au iubit și au șlefuit nestematele altor oameni, creând astfel o generație de învingători.

Paradise Tree

*Trees come in all shapes and sizes
But this is a special tree
With roots like values and traditions
It is a symbol of our team.*

*Love and Knowledge give us powers
To be the best, to dare for more
Green and blue are our colors
We are proud and we are bold.*

*Paradise, Paradise
We are always reaching for the skies.
Paradise, Paradise,
Education with no compromise.*

*Our school is like no other
Every day is a surprise
Fairy tales are mixed with science
It's a children's Paradise!*

Scriitori din Paradis

Paradise writers

Cofetaria Fermecată din Copacul Copilariei

Ei uite...sunt într-o pădure unde iarba își etalează picăturile de rouă, frunzele copacilor dansează lin, dezmorțindu-se după noaptea cea lungă, iar soarele auriu încearcă să se strecoare printre copacii fermecați care ascund tot felul de secrete dulci. Norii pufoși, făcuți din vată de zahăr, parcă se agăța de crengile copacilor.

Păsărelele au un laborator în trunchiul unui copac - **Copacul Copilariei**. Când un animăluț vine și le cere o înghețată, ele o aruncă din vârful acestuia. Cupele se rostogolesc de vreo câteva ori în aer și ajung jos în culorile curcubeului.

Buburuzele cară pe aripioarele lor petale de lalele și....o buburuză mai grasuță, mereu se împiedică și cade cu burtica în sus și cu petala de lalea pe ea.

Albinuțele culeg polenul din flori, iar cele cu experiență culeg polenul din norii argintii care sunt mai sus decât cerul. Ele pleacă într-o nouă aventură din minut în minut. Când aruncă praful magic, denumit polen, pe un copăcel, acesta se transformă într-o balerină uriașă....iar când îl aruncă pe o buburuză, acesteia îi apar mai multe buline. Acest polen se numește „Zumzărel”.

Mai sus, în copac, printre crengile pline cu frunze de smarald este deschisă „**Cofetăria Fermecată**”. Ca să ajungă acolo, micii cofetari și clientela lor, micile viețuitoare ale pădurii, urcă pe o scară făcută din ciuperci, iar soneria este o sfoară legată de piciorul unei ciocănitore. Crenguțele, rafturile cofetariei, sunt pline cu briose glazurate - Arome Delicioase, fructe Curcubeu pe băț și vată de zahăr – Norișor.

Pe alte rafturi vedem fel de fel de borcane și borcanașe cu cele mai ciudate etichete: „dulceață de zâmbete”; „gemul veseliei” ; „siropul jocurilor”; „biscuiți cu povești”.

Ce mult mi-ar plăcea și mie să pot urca în Copacul Copilariei și să mănânc prăjituri și alte dulciuri într-o asemenea cofetărie!

Copilăria, veselă și inocentă, cu poveștile, zâmbetele, alăturile și visele sale, este unică și minunată!

Text și ilustrație: MARA EVELINA BALAN, clasa a IV-a

Are video games addictive or mind activities?

A question asked by every parent whose kids stay for hours in front of the computer.

The first thing that came into my mind was my cousin Stefan. He loves video games and computer games a lot. I saw him playing aggressive games, and he was into it a lot, though he's just 11 years old. He knows how to pass every level without even bothering.

He's also a dancer and everyday he comes home at 20:30 PM (almost). Although the dancing classes kill him, he still makes time to play computer games- every single night.

Video games develop your brain in a way. When he was younger this was a passion for him, but things got serious. He stays all day long in front of his computer, even though he has homework or even if he needs to sleep. They became addictive! Now the problem is that Stefan doesn't want to move out from his chair or go to dinner with his family, he refuses to sleep. And worse than anything, his grades went down. It is insane! Now his parents take his computer charger to make him do his homework. Every day they change the Wi-Fi password and give it to Stefan just if he eats, does his homework and cleans his room.

Addiction is a monster; it lives inside and feeds of off you, takes from you, controls you and destroys you. It is a beast that tears you apart, rips out you soul and laughs at your weakness. It is a stone wall that stands to keep you in and the rest out. It is a shadow that always lurks behind you, waiting for you to strike, Addiction lives in everyone's mind sitting, staring, waiting for a prisoner in his own body and mind.

Cezara Cristescu, grade 7

Ce mi-a povestit o scoică astă vară

Era o dimineață caldă de vară. Nu era mai târziu de ora patru și eu mă plimbam de-a lungul plajei, admirând răsăritul. Simțeam nisipul ud sub tălpi și, din când în când, câteva valuri mici îmi ajungeau la picioare. O dată la câțiva pași mă opream și fotografiam împrejurimile. Dintre sutele de poze făcute, selectam câteva mai speciale și le puneam într-un album pentru vacanță sau le lipeam pe perete.

Abia după zece minute am realizat că m-am îndepărtat destul de mult de locul plecării, dar nu m-am întors, ci am continuat, pentru că văzusem ceva în față, la câțiva metri depărtare, ceva care semăna cu un castel de nisip uriaș. Dar mă înșelasem: era de fapt o piatră uriașă de calcar, iar în jurul ei, mii de scoici. Toată plaja era acoperită de scoici, unele mai mari decât altele, dar acestea păreau speciale. Toate aveau aceeași culoare, aceeași mărime, dar tot era ceva care îmi atrăgea privirea. Printre toate, zărisem o scoică doar cu puțin mai mare și cu o altă formă. Am încercat să ajung la ea și să o iau, într-un final reușind.

Mă întorceam spre locul de plecare, privind-o cu atenție. Pentru câteva clipe uitasem complet de împrejurimi sau de cât era ceasul. Mă uitam încontinuu la acea scoică și nu înțelegeam ce am văzut la ea, de ce am ales-o fix pe aceea. Dar imediat am găsit și răspunsul: auzisem de multe ori oameni care spuneau că, dacă pui o scoică la ureche, poți auzi apa, mai exact sunetul valurilor. Așa că am încercat și eu, doar că după câteva clipe, valurile au început să se transforme în cuvinte, mai greu de deslușit.

Am încercat să mă concentrez mai mult și, la un moment dat, nu mai auzeam nimic altceva în afară de sunetul valurilor și așa am înțeles: era vorba despre poveștile marinărești, povestea valurilor și a nisipului, toate războaiele purtate pe mare și toate corăbiile care au navigat vreodată. Poate dacă asculta altcineva ar fi zis că e doar o scoică sau, în cel mai bun caz, se auzea doar apa, dar pentru mine nu era așa. Parcă acea scoică cunoștea toată istoria mărilor și a oceanelor și totul părea adevărat.

Dar nici acum nu știu dacă scoica spunea într-adevăr istoria valurilor sau erau doar povești marinărești...

Mălina Matricală, clasa a VII-a

The balance between war and peace

This world took care of us since we were poor and undeveloped. Nature created us and the world is tearing us apart. Let's think about it. It's in our nature to want more, to fight for our happiness, to fight for our rights. But men are more worriers than women and they have more war on their side of the scales. A study showed that in the times when more men are born, there are more wars. Maybe that is men ruled the world in the past. Women have more peace on their side of the scale, but we all do our fair share. Peace is not the absence of war; I feel more like peace and war are twin brothers seen from different perspectives.

If we are talking about perspectives, last week I was looking for a book to read in a book shop and an interesting one caught my eye. It was called "All the light that we can't see" by Anthony Doerr. The book wasn't about war and peace, but the title made me think about the two sides that are fighting with each other in a war. Let's give an example: the civil war that took place in Russia between 1917 and 1922. There were more sides that were supported by a different number of people, so their country was divided into more parts. The main ones were "The Reds" – the Communists, "The Whites" – supporters of the monarchy, and the Liberals, "The Greens", later called "The Blacks", who supported the national cause.

So, in conclusion, no one was right there; they only had different opinions that were supported by the population, by their needs and pleasures. So one side could not see the other side's opinion, as they were all fighting for people's votes.

I would like to end my speech with a basic, but unseen thing. There is not always a balance between war and peace. We should make a difference between what we want and what we need, but let's not forget about Mother Nature who needs to be respected and thanked for what she gave us.

ILINCA BARARIU, clasa a VI-a

Oglinda singlului

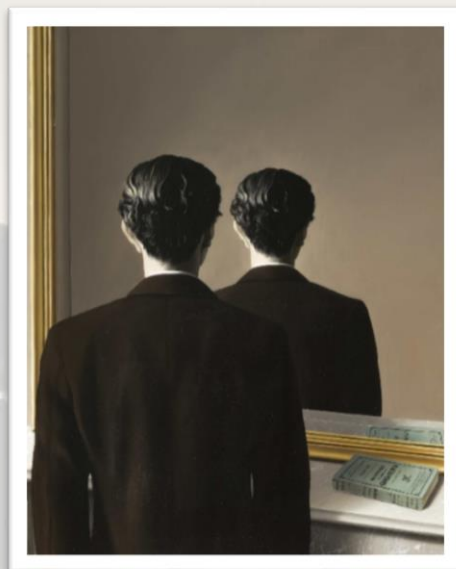
-povestire în ramă inspirată de pictura lui René Magritte, « *Reproduction interdite* » -

Se uita ca de obicei la oglinda murdară pe care dintr-un motiv nu ar fi curățat-o. Poate voia ca acea oglindă în care se pierdea și nu își vedea fața palidă nicodată să adune toate amintirile de pe firele de praf. S-ar fi uitat la oglindă nevăzând nimic pentru ore în șir, ținând în mână o carte pe care nicodată nu o deschidea.

Stătea așa cu fața lui palidă, părul lui negru și ochii lui gri uitându-se la oglinda care îi arăta ceva ce nu toți văd, doar că nu se putea oglindi în ea. Stătea concentrat pe ceea ce vedea după oglindă, că nu se mai putea vedea pe el - studentul la medicină care cânta la vioară în metrou. Dar acum văzu ceva ce nu mai văzuse nicodată în sticla veche agintată, sufocată în amintiri și fum, acel portal spre o lume proprie, o realitate pe care doar el o înțelegea. Văzu un băiețel stând pe un scaunel din colțul unei camere, sperând că odată va ajunge cel mai mare violonist. Dar în cameră intră un bărbat slab, cu mustăcioară, îmbrăcat în culorile nopții și purtând un zâmbet trist pe față. Începu să îi explice cum trebuie să faci unele lucruri doar pentru că... nici el nu știa de ce. Dar preferă să părăsească încăperea decât să recunoască. Iar acel copil, acel copil de acum un minut și jumătate, nu mai avea voie să fie la fel de optimist acum, nu mai avea voie să fie altfel decât restul societății, trebuia să devină doctor. Și, gândindu-se la asta, se făcea din ce în ce mai palid, până când dispăru odată cu scaunul și camera. Acum totul totul era doar un mănunchi de visuri ascunse în ceață și multe obligații răspicate.

Se simțea treaz și aruncat înapoi în lumea în care de mult nu mai voia să trăiască. Era momentul, era momentul să schimbe ceva! Începu prin a citi cartea, îi plăcu, era chiar bună, o carte scrisă într-o lumea aproape greșită, era poate cel mai reușit lucru. Așa putea fi și el, o nucă într-un perete prea tare, o oaie albă între cele negre.

Așa că se apucă să cânte la vioară într-o cafenea, iar mai apoi cariera lui continuă până când...nici măcar eternitatea nu mai știe.

Andreia Albu, clasa a VII-a

Being chained to technology

We live in a world based on technology. Almost every child tried, maybe once or maybe it is still a big fan of video games. The digital world is like a place for refugees that are not usually getting along with the real world. Sometimes these refugees are depressed or they are not well integrated in a group, maybe they were neglected or this life is too hard to face for them. But sometimes the refugees are people, children, humans, just humans that have a passion for the unknown universe that they unlock when they open the computer. In both cases people will act like people and try to match here, in this crowd or to be different, new, to leave their mark here, be it a positive one or a negative one.

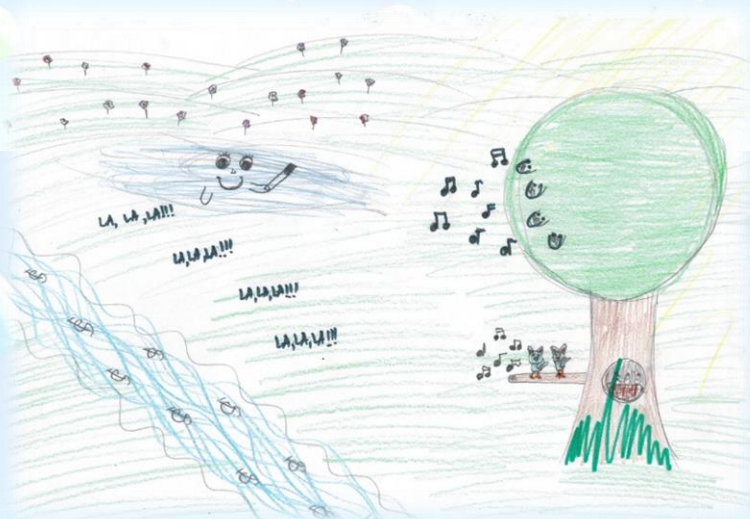
Video games can be addictive. Video games can be a path to craziness, video games can be relaxing, can be a passion, but where is that border between this and extreme behaviours? If you are a constant video game player, then you would try to be the best. It all starts like a hobby, a passion, but there is the best in everything and the best has an impact on society. It is in our nature to have the feeling of jealousy and the feeling of greatness, so we would fight and get lost in our virtual battle and miss the life that nature is giving for free to the ones that destroy her. If we play peacefully at first, it will all end violently, not from the physical point of view, but from the mental one or sometimes with real scars. Take as example the Blue whale. It all began with peaceful thoughts, like drawings, but when you want to be the best and finish the game, you kill yourself and that is only the result of the competition that takes over your mind and traps you in a labyrinth that would keep you stuck in there for life. If you can release yourself from the tricky chains, you would remain with painful scars that time would just try to cover over the years. The key for freedom is to know that while trying to reach perfection, we will reach performance and that is enough. Do not fight in a battle between an internet face and yourself, look in the mirror and find that you are your own enemy.

Ilinca Barariu, grade 6

Lumea muzicii

Când Regele Întunericului, s-a așezat pe tronul său din nori pufoși, atunci am ajuns în lumea muzicii.

Dacă priveai la un copac, frunzele erau note muzicale, care îți șopteau un cântec de leagăn. Apele erau portative șerpuite, iar peștii, în formă de Cheia Sol, compuneau refrenul melodiei împreună cu sunetul frunzelor. Dacă te uitai cu atenție, puteai vedea un câmp plin de flori: mi, sol, re, la, care încheiau cântecul. Adierea vântului dirija simfonia naturii, iar păsărelele erau soliste în orchestră.

Aceasta lume este minunată, iar eu iubesc muzica!!!

Text și ilustrație: Tânjală Ilona, clasa a IV-a

RĂSĂRIT DE SOARE

E răcoare. Valurile înspumate scaldă nisipul fin și sparg liniștea cuprinsului. Valul nopții se lasă alungat de lumina zorilor. Farul din port lucește stins. O geană de lumină trandafirie lucește spre răsărit. Discul alb de lumină prinde a se ridica treptat din apa mării. Arcul luminos al soarelui împrăstie cărași de raze peste valuri. Sub ploaia de raze, firele de nisip prind străluciri de diamant.

Am asitat cu emoție la un spectacol feeric. E minunat răsăritul soarelui la mare!

Flavia Rusu, clasa a III-a

O amintire...

Sunt un fluture venit din amintire
Cu un suflet mare și plin de iubire,
Cheia către lumea basmelor o știu,
În inima ta nu va mai fi pustiu.

Închide ochii și zâmbește ușor!
Acum, închipuie-ți că nu îți mai este
dor
De parfumul suav și drag de
trandafiri
Și ascultă sunete din amintiri.

Cristescu Cezara, Clasa a VII-a

Copilărie

Tu vii și pleci,
Și ma uit cum treci.
Viața are preț,
Dacă știi să ierți.

Anii de copilărie,
Sunt cuprinși de fantezie.
Mă întreb și mă gândesc,
Dacă aș mai vrea să cresc.

Nu-i așa că e ușor?
Să visezi, să poți să zbori!
În lumea Basmelor se știe
Că viața e frumoasă, plină de bucurie.

Sunt un fluture venit din amintire,
O amintire dragă ție
Dintr-un loc verde, colorat
Un loc nou, neexplorat.

Oricât aș vrea,
Tot nu ai putea,
Să rămâi cu mine,
Ca să-mi fie bine.

Dar, tu trebuie să pleci,
Pe alții să-i ferești.
Oricât m-ar durea,
Vei fi mereu în viața mea.

Anstasia Botez, clasa a III-a

Băiatul și marea

A fost odată ca niciodată, că de n-ar fi nu s-ar fi povestit, o noapte în care stelele înconjurau luna ca un colier de mărgăritare, în timp ce ea plutea prin văzduhul albastru ca o corabie rotundă de aur. În adâncul nopții, marea vuieste și geme când se lovește de pietrele ascuțite sau cel puțin asta credea el că se întâmpla. Numele lui era Peter și toată lumea îl cunoștea pe acest băiat destul de scund și slab, șaten, cu ochii verzi - era cel mai fericit copil pe care îl știau.

Înainte să se întoarcă înapoi în oraș, el trăia pe mare, alături de echipaj și de tatăl său. Viața pe mare i s-a părut mereu fascinantă. Îi plăcea ideea de libertate și faptul că putea călători și ajunge pe orice insulă dorea, aflând locuri noi, îl vrăjea de asemenea confruntarea cu valurile în timpul unei furtuni și joaca cu micii pui de delfini; toate i se păreau minunate, doar că lucrurile nu erau chiar așa. Tatăl său îl vedea doar ca pe un mic copil și, prin urmare, nu îl lăsa să facă nimic deosebit, el doar se ocupa de curățenia de pe navă și strânsul funiilor. Nu putea să facă nimic din ceea ce chiar își dorea, cum ar fi să conducă nava, fiindcă tatăl său zicea mereu că dacă este la cârmă și deodată vede ceva în zare, sigur s-ar duce să vadă ce e, lăsând cârma să se ducă în orice direcție, izbind vasul de vreo piatră ascuțită. Nu îl lăsa să

pescuiască, fiindcă era a șaptea oară săptămâna aceea când scăpase plasa cu pește din mâini, fiind prea grea. Voia să vâslească alături de niște camarazi de pe vas, dar nu avea suficientă forță încât să clinească vâslele. Dorea ca tatăl lui să îl creadă un copil viteaz, dar tot ce putea face din dorința de a ajuta era să se amestece în alte lucruri și să strice tot.

Într-o zi senină, pe când era pe navă, văzu o balenă mare și albă, nu foarte departe de ei, aproximativ cinsprezece metri departare, care voia să se apropie. Speriat, a tras semnalul de alarmă și tot echipajul s-a strâns în locul unde se afla Peter. După ce văzuseră și ei balena, s-au dus să aducă plasele de pescuit și harpoanele pentru a captura balena. Sarcina lui Peter mai era și să aibă grija ca sforile să nu se încurce, dar în acel moment de uimire, uitase, nedescălcind sforile. Bineînțeles că acestea s-au înnodat cu plasele, astfel încât nimeni nu a putut arunca vreo plasă sau vreun harpon mai departe de doi metri. Era, firește, vina lui Pete. În momentele ce urmară, după ce pierduseră balena de tot, vasul făcu o buclă neanunțată, toți căzând pe jos, întorcându-se în Portul Furtunos, un port micuț, pentru un oraș micuț. Când ajunseră acolo, după ce au dat drumul la ancoră pentru a opri vasul în port, au întins scândura din lemn putrezit pentru a putea ajunge la mal. Din vapor coborâră Peter și tatăl său. Nu știa unde îl ducea, dar știa că aceea fusese ultima lui aventură de pe mare. Tatăl îl târa după el pe Peter, ținându-l de o mână, fiind singur că nu putea scăpa. Intrară într-un final într-un

magazin cu pește, unde văzuse o doamnă îmbrăcată în negru cu un șorț alb. Îi dădu drumul la mână și imediat doamna în negru îl apucă și ea de mână. Tatăl lui a plecat repede, fără să scoată nici un sunet. După ce mai zăboviră câțva timp în magazinul cu pește, doamna în negru îi spuse.

- Mai întâi mergem să mănânci, să îți alegem niște haine curate, iar apoi vei bea ceaiul cu mama ta.

Nu își mai văzuse mama de când urcase pe navă, asta fiind o perioadă destul de lungă, așa că abia aștepta să sosească momentul să o vadă. În sfârșit, sosise clipa mult așteptată. Familia lui nu era săracă, dar ei erau foarte modești, preferând să stea într-o casă nu foarte luxoasă, la marginea orașului, având o grădină mare, amenajată cu mulți trandafiri. În mijlocul lor erau o băncuță și două scaune. Pe masă era o tavă cu două cești și un ceainic fierbinte plin cu ceai de afine cu mult zahăr. Luară ceaiul, așa că era vremea să se ducă la el în cameră să tragă un pui de somn deoarece azi fusese o zi lungă pentru el. Cum ajunse, căldura de acolo îl înveli ca o pătură și deodată îl apucă un somn adânc. Se trânti în patul moale și, cum puse capul pe pernă, își închise ochii și nu mai avu timp să se gândească la ziua de azi: oare de ce tatăl lui se supăraseră așa tare sau cum de nu îi fusese dor de mama lui atâta timp... sau de ce nu voise să se întoarcă mai repede. Aceste întrebări nu îl mai puteau trezi din somn.

„Fiecare casă din oraș era decorată frumos, cu ghirlande la fiecare fereastră și la fiecare ușă. Era o zi caldă de iunie, cu un cer foarte senin. Soarele strălucea pe cer, în timp ce păsările și fluturii zburau printre flori. Mese întinse, pline de mâncare se puteau observa în marea piață din centrul orașului. Era un festival al florilor de iunie. Nu se organizau foarte des festivaluri, așa că de fiecare dată când se făceau, toată lumea participa la ele, orașul parcă renăștea, plin de fericire și cu zâmbete largi pe chipurile oamenilor. În Portul Furtunos s-au organizat de această dată plimbări cu vapoare, unde toată lumea putea participa la acest eveniment. Ziua aproape trecuse, dar eu nici măcar nu am văzut jumătate din tot ce s-a pregătit în acest festival. Cerul se întunecă brusc, iar nori deveneau din ce în ce mai grii, gata să se pregătească să înghită tot festivalul. Vântul a început să sufle cu putere. Spulbera tot ce se afla în fața lui. Pe norii grii era o umbră uriașă. Era ceva deasupra norilor. Nimeni nu știa ce era și nimeni nu mai văzuse nimic asemănător cu această umbră. Nimeni nu zicea nimic. Toți ne uitam uimiți. Un vânt și mai puternic începu să sufle norii la o parte, astfel încât în sfârșit puteam vedea cui aparținea umbra. După ce suficienți nori au fost dați la o parte, din cer se cobora un dragon înfricoșător. Era mare, având solzii de culoare albastru marin. Ghiarele sale au sfâșiat acoperișurile de paie ale caselor și pânzele vapoarelor, astfel încât nimeni nu putea evada de pe insulă. Oamenii au început să țipe, să fugă de colo-colo, zbierând.”

S-a trezit îngrozit de coșmarul pe care îl avuse. Deschise repede geamul să vadă dacă dragonul era afară sau nu. Spre marea lui bucurie, nu era, asigurându-se că fusese totul numai un vis. Ieși din camera sa și se duse afară în grădina unde luase ceaiul cu câteva ore mai înainte. Pe cealaltă parte a gardului viu se auzeau hohote de râs. Se duse la magazinul de lângă ca să vadă ce se întâmplă. Fericit

a fost când a descoperit că visul lui fusese măcar puțin adevărat. Urma să se organizeze Festivalul Florilor de iunie. Fiecare casă din oraș era decorată frumos, cu ghirlande la fiecare fereastră și la fiecare ușă. Era o zi caldă de iunie, cu un cer foarte senin. Soarele strălucea pe cer, în timp ce păsările și fluturii zburau nestingherite. Mese întinse, pline de mâncare se puteau observa în marea piață din centrul orașului.

În Portul Furtunos s-au organizat de această dată plimbări cu vapoare așa că s-a dus să caute vaporul cu care a ajuns în oraș. Îl gasise cu ușurință. Era singurul vapor cu pânze foarte mari și albe, iar lemnul din exterior era vopsit verde fistic. A urcat la bordul navei. Nimeni din echipaj nu l-a observat, astfel a putu ajunge în debaraua pe care nimeni nu o folosea. Chiar dacă acasă era frumos cu mama și mirosul îmbătător al florilor din grădină, tot îi plăcea mai mult mirosul sării din mare, atingerea aspră a picăturilor de apă și toate sarcinile importante pe care le neglijase până acum. Festivalul se terminase, iar corabia plecase în larg pentru o misiune adevărată. Ca de obicei, Peter se sculase primul și se decise să iasă să ia o gura de aer proaspăt. Trecuse mai bine de jumătate de oră, iar în zare se văzu un banc de pești. Erau foarte aproape de suprafață că puteai să îi și vezi. Repede trase semnalul de alarmă și se ascunse după niște butoane. Echipajul ajunsese la locul potrivit. Se uitară în sus și în jos, dar nu văzusera pe nimeni. Se uitaseră peste bord și observară peștii. Luară repede plasele, dar erau încălcite. Peter tășni din locul de unde se află și în mai puțin de două minute le descâlci. Reuși să prindă peștii. Echipajul fu de acord să îl ia din nou cu ei, fiindcă Peter își învățase lecția într-un final.

Nu conteaza sarcina pe care o ai, atâta timp cât o faci foarte bine, iar când ești singurul pe care se bazează toată lumea, trebuie să te străduiești să o faci și mai bine!

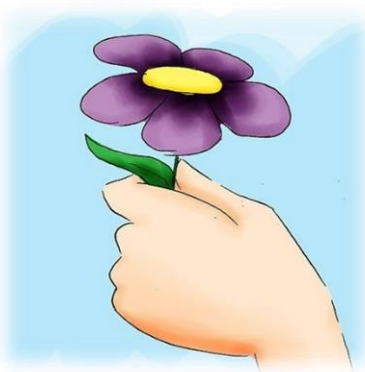
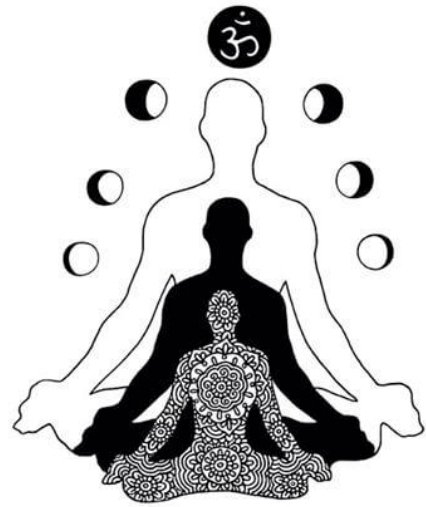
Am încăleat pe-o șa și v-am zis poveste-așa! Și-am încălecat pe-un vapor și v-am spus o poveste de dor!

Ilinca Ologesa, clasa a VII-a

Peace

Peace is not just the absence of war, peace can be found in our souls. This is called Inner Peace. Most people don't really understand what that is. Inner peace is not a state of passivity, and certainly does not make life dull. On the contrary, it makes you more conscious, alive and happy. It helps you live your life more fully. When you have inner peace, you are more honest and make people around you feel better, too. If all of us would find our inner peace the world may be a better place without hatred and wars. And, as Dalai Lama said, „World peace must develop from inner peace. Peace is not just mere absence of violence. Peace is, I think, the manifestation of human compassion.” Dalai Lama won the Nobel Peace Prize for Holiness in 1989 for his work in advocating for nonviolent means to liberate Tibet from China.

Nowadays people concentrate on career and money and forget about their inner peace and about their relationship with others; they become aggressive and addicted to their job and do whatever it takes to be the best at it. Sometimes we just need to focus on ourselves for a few minutes and just enjoy life. This helps us think more clearly and prevents fights or even wars. When you are happy with yourself everything seems happier.

So peace is an absence of war but is not just that it can be anything, it's everything.

Andreia Albu, clasa a VII-a

VARA ÎN OGRADA BUNICII

La bunici în ograda
Florile te salută.
Cu ochii dulci din marmeladă
Ele mereu îți zâmbeau.

Cu gene din mărar ,
Cu obraji din caisă ,
Cu petale din muștar
Și cu tulpina foarte întinsă.

O petală tărcată ,
Una pepenoasă ,
Alta parfumată
Și ultima pufoasă.

Aceasta este vara
În ograda lor.
Aceasta este comoara,
Comoara bunicilor.

SFÂRȘIT DE PRIMĂVARĂ

Într-o zi de mai
Natura glumeață
Cântă dintr-un nai
Și totul prinde viață.

Iarba ca un covor verde și des
Plin de sclipire
Unde florile se țin
Cu multă fericire.

Păsările ciripesc
Dar cântă o melodioară
Și lumii vestesc
Că-i sfârșit de primăvară.

Traistaru Elisa Elena, clasa a IV-a

Sanguis

-despre un trandafir-

Petale delicate. Și te întrebi, pot să mă afund în liniștea lor? Miros îmbătător. Și te întrebi, pot să mă pierd în confortul lui? Un semn de dor și regăsire, de calm și disperare, de ură și iubire. Și te întrebi, pot vreodată să ghicesc de ce?

De ce lucrurile frumoase dor? De ce vorbesc în somn? De ce un trandafir spune mai mult decât un om?

Petalele delicate din care ai dori să-ți faci o mantie rece să-ți țină de cald. Cusute împreună cu vene azurii. Mirosul lor îmbătător în care ai vrea să te scufunzi, dacă ai putea, să te îneci. Umplesă împrejurările cu metal și ceva ce nu poți să descrii, familiar.

Un semn de dor și regăsire pentru că treci și marea cu răbdarea. Un semn de calm și disperare pentru că locul lui e în pământ sau într-o mie de bucăți. Un semn de ură și iubire, pentru că inima îți bate la fel de tare oricum.

Un simplu trandafir. Îi vezi frumusețea și îți zici „trebuie să o am”, dar când îți întinzi degetele după secole, vin înapoi pătate de culoarea petalelor delicate, mirosind a metal și a acasă, pline de semne ale grației, sau mai bine zis ale grațierii.

Și poate este așa frumos doar pentru că ne reflectăm în el. Trandafirul. Acea frumusețe ne uimește, așa că are spini pentru a zice: „Uite, poți fi frumos și tu. Roșu ca sângele.”

Gherman Teodora, clasa a VII-a

Întrebări

Oscar Wilde afirmă: „Adevăratul mister al lumii este vizibil, nu invizibil.”. El are mai multă sau mai puțină dreptate, în funcție de cine este întrebat. Aș alege prima variantă. Cred că are dreptate.

Mereu ne punem întrebări despre lucrurile pe care le vedem, nu despre cele pe care nu le vedem. Ne uităm la un obiect și ne gândim „Cum funcționează? Cum este făcut? Cine l-a făcut?”. Nimeni nu privește aerul și își zice „Oare ce este acolo?”.

În concluzie, cele mai mari mistere sunt vizibile, deși există și unele invizibile. Cel mai mare, pe care omenirea încearcă să-l dezlege de secole, este „Există un Dumnezeu?”.

Inițial, Dumnezeu, ceva invizibil, era folosit ca explicație pentru lucrurile vizibile pe care oamenii nu le înțelegeau. „De unde vine focul? De ce plouă?”. După ce și-au răspuns acelor întrebări au încercat să dezlege misterul lucrurilor invizibile, de această dată cu lucruri vizibile. „Energia electrică există pentru că...; Alte galaxii există pentru că”.

Astfel, vedem că lucrurile vizibile răspund întrebărilor despre lucruri invizibile și invers, însă doar până când sunt găsite rezolvări vizibile și pentru acestea. Deci afirmația lui Oscar Wilde este complet adevărată.

Acum, întrebarea este, cine își pune toate acele întrebări în primul rând? Fascinația adolescentului asupra locurilor și lucrurilor misterioase nu este străină nimănui. Toți copiii sunt curioși, punând mult prea multe întrebări despre orice. Adesea primesc răspunsuri vagi sau nesatisfăcătoare precum „Vei înțelege când vei fi mai mare.”. Când devin adolescenți își spun „Acum sunt mai mare, dar tot nu înțeleg.”, însă nu pot întreba din nou, ar fi trebuit să se prindă până acum, nu-i așa?

Astfel încearcă să-și răspundă pe cont propriu, pe parcurs devenind fascinați de misterele lumii. În legătură cu atracția lor către locuri misterioase, răspunsul e simplu, dar nu o să auzi pe nimeni spunându-l:

E satisfăcător să stai într-un loc pe care nu îl înțelegi atunci când nu te înțelegi nici măcar pe tine.

Gherman Teodora, clasa a VII-a

Peace of mind

Sometimes you fight with yourself for something hilarious, but this is not bad. Sometimes your mind asks the body to do something, but you don't want that. You do that just because you want to achieve something, like to get skinny or to look cool because you watched the newest horror movie, or to buy something really expensive when you just start to save money. Let me give you an example:

A woman is trying to get skinny, so she goes to the grocery shop to buy some cereals because she NEEDS them, but then she sees a gorgeous box of chocolate. She has only two pounds, and each item costs 2 pounds. In her mind a war starts. There are 2 enemies, one that wants to eat chocolate and the other one to get skinny.

It is really curious that we can actually fight with yourself!

I saw in a movie called "Tomorrow Land" a sequence that matches this topic perfectly. It says: in every person there are 2 wolves that are fighting. One is peace and hope but the other one is anger and sadness. Who is going to win? The correct answer is the one that you feed.

Let's use this quote for the first example with the woman in the shop. Her conscience feeds one of the wolves, in this case the one that wants chocolate. Eventually she buys the chocolate. Can you see how complex this war can be? Sometimes the conscience feeds both wolves. In ourselves, there are actually two of us!

In conclusion, the war within ourselves has nothing to do with war and peace, but with decision making.

You have to be selective in your battles, sometimes peace is better than being right!

You can understand many things from this quote... first you have to know that peace brings people together. Being right doesn't matter if the other person doesn't care, and that being right proves a point the other person doesn't want to admit.

Ecaterina Luca, clasa a VI-a

Veverițele și cioara

Veverițele sunt disperate,
Nu vor mai avea bucate,
Nici nu vor fi înșurate.
Căci, din păcate,
A murit surata lor.
A fost mama tuturor.
O chema Mama Chițica
Sau numita Floricica.
Dar ele s-au înțeles
Ca să fie un succes
Să aleagă un nou membru
În cabana lor de cedru.
S-au gândit și s-au gândit,
Au adunat și-au socotit
Au gasit un rezultat.
Să aducă din copac
O pasăre măiastră
Ca să aibă grijă de casă.
Așa că s-au cățarat
Într-un mare-nalt copac.
Și ele au cautat,
Până când dau nas în nas
Cu o pasăre prea neagră
Care s-a uitat la ele
Ca la niște șoricele.
Și se tot uită de parcă
I-ar mânca așa, îndată.
Dar ea le-a îmbrățișat
Și pe ele le-a pupat
Așa ca ele-au rugat-o
Să vină de îndată
Să devină mamă...tată.
Pasărea a acceptat
Și a venit de îndat,
Dar ea nu s-a așteptat
La ce-a văzut imediat.
Repede ea a zbierat
Veverițele a speriat
Și le-a pus de-ndat la treabă.
Făcut-au asta ziua toată,

Una a mai leșinat,
Dar asta nu a contat
Căci mama era o cioară
Care nu a mers la școală.
Așa că au alungat-o
De îndat-au terminat-o.
Au dat afară noul membru
Din scorbura de cedru.

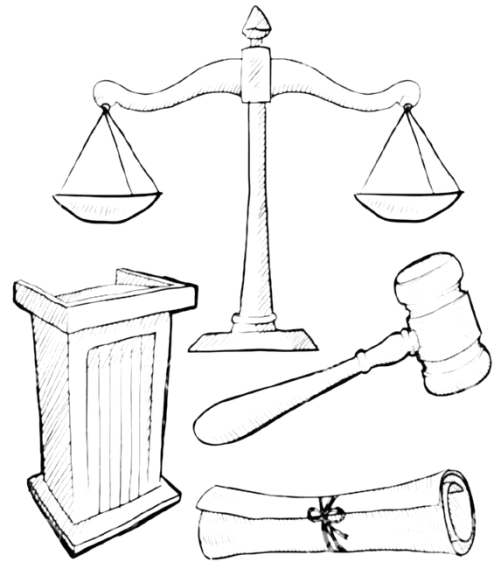
Au greșit și-au învățat
De socotit au cam uitat...
Ele erau mamifere
În păduri de conifere.
Trebuiau să socotescă
Și să se mai și gândească
Să aleagă din pădure
O veveriță, nu pene de mure.

Text și ilustrație:

Ecaterina Luca, clasa a VI-a

Peace

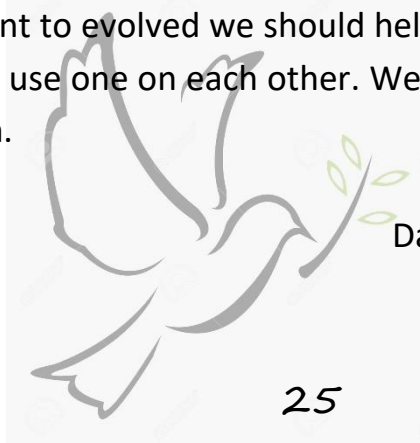
Peace. When you say peace you think about love, harmony, the end of a war, but what causes a war to start? Maybe you think that the presidents and those who start the war know what they are doing - and that is true - but they don't think about **what they lose**. They don't imagine how it feels to raise children in the middle of the gun shouts, when they stay in a heavily guarded office with food and water at they wish. I saw movies and I heard stories about the wars it was horrible to saw people died in just a matter of seconds. For example in the year 1939, the second world war started because a crazy man wanted all Jewish people dead, just like that, the most horrible war started.

Actually peace is not the absence of war, but the presence of justice. (Martin Luther King) Justice makes sure that all people are treated equally and all points of view are heard. Because wars can be fought in an ideal way - not with guns, but with arguments. It is a war of ideas. For example, people have been fighting for hundreds of years about the creation of man. Some think that man was created by God – religious people. Scientists disagree and claim that man evolved naturally from our ancestors, apes. However, neither side has been declared right or wrong, but people all over the world are free to choose either side.

Another battle of ideas takes place every time there are elections. You know today there are elections in our country, right? There are different political parties with different views and they keep fighting with words – like Donald Trump vs Hillary Clinton, but their war is just one fought with words.

Because war can also mean fight, when you start a fight with a person you can't know when this will end. Just like wars, nobody can tell how long lives are going to fade away or if you win or lose. We are all people, we all live under the same sun, if we want to evolve we should help each other, not build guns and killing machines, to use one on each other. We should all live under the symbol of the white pigeon.

David Doban, clasa a VI-a

Running away

Thousands of candles can be lit from a single candle, and the life of the candle will not be shortened. Happiness never decreases by being shared.

The balloons raised the house in the sky. It was easy... The colourful balloons stood up in the sky and easily made the little house fly.

The fluffy clouds were touching the balloons softly and making small noises. The sun was sparkling with golden rays that were touching the little man's face.

He never thought he could do it. Reaching the sky for the first time ever. He took his head out and looked at the amazing view. Everything looked so different and it was crazy how magnificent it was .

But the thing that was missing from that picture was happiness on the boy's face. But has someone ever wondered why he left town with a flying house?

He said "Enough!" He was sick of all the mad, sad, angry, hurried people, so he ran away. He was not that type of person who hated life. He did everything with heart, love and passion, no matter what he had to do- he did it! Because he believed in himself.

But surrounded by grumpy people he lost faith in himself- and became one of them! So that is why he decided to escape from his old small town.

He was never to be seen again by his family and friends. Sometimes you need to give up on people not because you don't care but because they don't. Happiness is a choice, not a result. Nothing will make you happy until you choose to be happy. No person will make you smile unless you decide to smile. Your happiness will not come to you. It can only come from you.

Today I choose life. Every morning when I wake up I can choose joy, happiness, negativity, pain... To feel the freedom that comes from being able to continue to make mistakes and choices - today I choose to feel life, not to deny my humanity but embrace it and some days are just bad days, that's all. You have to experience sadness to know happiness, and I remind myself that not every day is going to be a good day, that's just the way it is!

Cezara Cristescu, clasa a VII-a

Another kind of war

Many of us have siblings. You do have brothers or sisters, don't you?

Yesterday my brother came home from school and told me very determined that today we will play war. He took the Nerf guns, built a barricade and started shooting in everything that moves mom, dad, cat, dog ... Occasionally he threw with grenades, thank God, made of plastic. He is seven years old and he knows everything about weapons, something about wars, heroes, some military policy (what he can learn from TV, the History channel and some cartoons). I had no choice but to play with him and no picture on the wall remained unharmed from the war. "It is ok, said my mother, daddy will repair, and he is so good at it."

Then I did some homework, just me, he's in war with homework, we ate and we went to bed. I listened to some music before going to sleep, because he wants that every evening.

For me, that is peace. When you can play how much you want, even playing war, not to be forced to grow up too fast, when you can let your mind and soul to wander, to be loved by parents, to enjoy having a home and a good sleep, to be safe and forgiven.

People naturally seek peace everywhere. Someone find it in nature and silence, others in literature, and others in religion.

Unfortunately, our world is mostly without peace, ground by strife, by power struggles, from small to large, suffer from lack of tolerance and, most serious, by wars. Real wars with advanced weapons, with collateral victims, with people

forced to fight wars of others, with children forced to grow up too fast and without parents. You see that in Afghanistan, Syria, and the civil war from Libya, which has lasted for a long time. And there are many others, too many... Did you know that there is a study that shows that in the last three thousand years of mankind, only two hundred and fifty experienced external peace, although in this period over eight thousand peace agreements were signed? Wars after wars, are increasing sophisticated weapons.

Today we talk too much about peace, but peace seems to be further than ever, because people still need to learn to be good to each other.

Did you know that there is a top with the safest countries in the world? If we were to consider it, we should all emigrate to Switzerland, Tuvalu, Bhutan or Chile, Fiji or Malta.

Maybe there is not going to be a war or imminent danger. But in this world that evolves every day, the war can arrive anywhere.

Therefore, I choose to remain at home, because here is normality and love and play, so it is peace, much peace. And I will try to be the change that I want to see in the world, meaning to teach others what it peace means.

Mălina Matricală, grade 7

Poems - 5th grade

The Wind

I am faster than you are
And I push the clouds away
When I'm going very far
I come anyway.

by Maia Sava

The River

The river flows slowly
I go silently
And I am reading next to it
And he whispers...
Good night!

by Matei Ciocanta

The Sun

The sun shines in the sky
And the winter disappears
The sun is light and happy
Sunbeams...

by Lavinia Ionescu

The Storm

I saw in the sky a lightning
And all the people were frightened
I told them to calm down
Because it is not danger in town.

by Cristian Ghidirec

From the sky

From the sky
Little drops are falling, but there aren't dry
The drops are blue and made of water
Trust me, they are not butter!

by Maria Botez

Made in PARADIS
Learning by doing

O scurtă călătorie în lumea copiilor de la clasa pregătitoare A

**Prima activitate, prima zi de școală,
primele zâmbete în Paradis!**

Prima excursie împreună!

Prima petrecere de Halloween!

Prima serbare împreună!

Sărbătorindu-l pe Cuza!

Te iubim, mamă dragă!

Și nu în ultimul rând, Atelierul de Paști!

Clasa pregătitoare B

*Începutul anului școlar
reprezintă o perioadă de
mari emoții și bucurie ..*

*Ziua Recunoștinței este o
sărbătoare anuală de o zi,
în care se mulțumește
pentru bogăția recoltei
din acel an.*

*Călușarii reprezintă participanții
la dansul Călușului, dans
tradițional românesc, prezent
în timpurile vechi atât
în Moldova, Oltenia cât și
în Transilvania.*

Excursie

Această activitate este dedicată atât copiilor cât și părinților. Împreună ne bucurăm de bogățiile Sărbătorii Pascale .

Paștele reprezintă una dintre cele mai importante sărbători anuale creștine, care comemorează evenimentul fundamental al creștinismului, învierea lui Iisus Hristos.

Știința, „candela în întuneric”, după descrierea lui Carl Sagan, ne ajută să evoluăm, să ne depășim limitele, fizice și mentale.

Clasa pregătitoare C

Halloween

Vrăji a sosit în Paradis! Personajul sărbătorii Halloween a introdus copiii clasei pregătitoare în lumea costumelor, organizându-le o petrecere. Copiii s-au distrat de minune participând la Cursa dovlecilor și Parada costumelor.

Serbarea de Craciun

Bucurie , zarvă mare,
oameni de zăpadă,
clinchete de clopoței,
miros de brad în
case...toate ne-au vestit
sărbătoarea Craciunului. În
acest spirit de sărbătoare
și în așteptarea lui Moș
Crăciun, copiii de la clasa
pregătitoare C au pregătit
momente speciale, din
dragoste pentru datinile românilor în prag de sărbătoare, pentru Moșul bun, pentru părinți,buni.

Serbare 8 martie

În luna martie am sărbătorit împreună reînvierea naturii, a soarelui strălucitor, a parfumului florilor, am sărbătorit venirea primăverii! Și pentru că acest anotimp vine cu multe momente de bucurie, de Ziua Femeii, copiii și-au declarat mamicile "Minuni ale vieții" !

Atelierul iepurașului

Paștele este una dintre cele mai așteptate sărbători de către copii și părinți. Venind în întâmpinarea acesteia, Atelierul Iepurașului a oferit atât copiilor, cât și părinților, momente deosebite, emoționante

și distractive prin realizarea unor păscuțe, încondeierea ouălor, surpriza Iepurașului... toate acestea într-un cadru schițat de povești, cântece și gânduri frumoase.

CLASA I

Spun poveștile cum că prinții și prințesele ar crește într-un an, cât alții în zece. Ei bine, așa am crescut și noi, Miraculos, ca în povești! Știm acum a scrie cu slove adevărate, dar ne-am păstrat obiceiul de a scrie în tihnă cu Emoția, Curajul și Curiozitatea. Suntem de-acum în clasa I - o familie mai mare, unită și mai avem atâtea visuri de Dezvoltare personală și Cunoaștere pe care ni le dorim împlinite! Și știm că le vom împlini, fiindcă avem încredere în noi!

Abracadabra, cămara-i gata!

Bun venit, Zână Iarnă!

Trick or treat!

Acasă, Crăciunul e iubire!

Unul dintre cele mai frumoase visuri pe care ni l-am împlinit deja este cel care dezleagă tainele cititului și vrem să vă împărtășim și vouă din ce motive ne place nouă CITITUL! ☺

1. Stimulează activitatea creierului
2. Aduce cunoaștere
3. Extinde vocabularul
4. Îmbunătățește memoria
5. Ridică nivelul de concentrare
6. Amplifică abilitățile de scriere
7. Generează liniște

Sărbătoare și lumină!

Recunoștință

Amintiri din excursie

Atelierul lui Moș Crăciun

Bunătăți pentru Moș Crăciun

Primiți cu căprița?

Parfum eminescian

Clasa a II-a

Nemuritorii

Nouă ne plac mult poveștile, iar ora noastră preferată este cea de DEZVOLTARE PERSONALĂ. Unul dintre subiectele noastre preferate a fost cel legat de daruri .Vrem să vă împărtășim și vouă, dragi cititori, darurile pe care le vom păstra mereu în viață și de care avem nevoie:

- 1. Încrederea.** Pentru copil este foarte important ca cel mai drag om să aibă încredere în el.
- 2. Dragostea necondiționată.** Imbrățișează-l, alintă-l, spune-i cuvinte frumoasechiar dacă are peste 30 de ani!
- 3. Cina în familie.** Clipele unei cine cu toată familia se memorizează pentru o viață.
- 4. Bucuria.** Nu-ți fie rușine de sentimentele tale. Oare expresia „se bucură ca un copil” o fi în zadar?
- 5. Timpul pe care îl acorzi** este cel mai de preț cadou .
- 6. Bunătatea** Fii un exemplul viu al adevăratei bunătăți.
- 7. Aprecierea.**Învăță-l pe copil să prețuiască ceea ce are și să tindă la mai mult.
- 8. Curiozitatea.** Este prezentă la fiecare copil. Păstrează-o, protejează-o! Încearcă să n-o ucizi cu diferite: „Nu te băga, nu-mi încurca lucrurile, de câte ori poți să întrebi?”
- 9. Libertatea.** Oferă-i posibilitatea copilului să aleagă, să ia decizii , să acționeze și să învețe din propriile greșeli.
- 10. Incurajarea.** Copiii, în acțiunile lor, au stridentă nevoie de asentimentul părinților.
- 11. Adevărul.** Fii sincer și corect cu copiii. Doar astfel îi poți învăța să fie cinstiți. În afară de aceasta, ei vor căpăta încredere în tine, vor ști că alături de tine sunt în siguranță.

12. Speranta. Doar speranta îi va ajuta în cele mai dificile situații, îi va susține și le va da puteri să învingă.

Aceste daruri ne fac copilăria mai frumoasă !!!

Speranță

Familie

Încurajare

Aprecieri

Bucurie

Curiozitate

Libertate

Timp, dar de preț

Încredere

Dragoste necondiționată

Clasa a III-a

În cadrul activității „Cămara bogată a toamnei”, elevii clasei a III-a și-au aprovizionat cămara pentru iarnă. Toți copiii, trecând pe la piață, au venit cu legumele necesare pentru murături.

Cu satisfacție și cu zâmbetul pe buze, copiii și-au etalat rezultatul muncii lor.

Mihai Eminescu

15.ianuarie.2017, elevii din clasa a III-a au dedicat aceasta zi marelui poet Mihai Eminescu.

Cu volumul de poezii în față, la un ceai, copiii au răsfoit și s-au oprit asupra unei poezii preferate. Și-au manifestat dorința de a recita una dintre poeziile cunoscute de ei. Alții, atrași de titlurile poeziilor, au dorit să le citească. După o prezentare Power Point despre viața și activitatea marelui poet, s-a organizat un concurs de cultură generală în cadrul proiectului „Pe urmele lui Mihai Eminescu”.

Tiramisu

Micii bucătari din clasa a III-a și-au manifestat dorința de a le arăta tuturor talentul lor în artele culinare. Tiramisu a fost prăjitura care la final a reprezentat un deliciu pentru copii.

Tradiții Pascale în familia Paradis- clasa a III-a

Vopsitul ouălor a constituit o adevărată aventură, în care copiii au învățat despre tradițiile românești în preajma sărbătorilor Pascale.

Clasa a IV-a

*“Micii bucătari”,
un proiect iubit de noi care aduce implicare, zâmbete și voie bună, cultivă
răbdarea și respectul față de muncă.*

*“Recitaluri și vernisaje”, simbolul muncii și al talentului celor pentru care
muzica și culoarea înseamnă artă.*

“Clubul de lectură”, un proiect îndrăgit de noi, în care pasiunea pentru citit a depășit chiar și așteptările noastre

....

“Prezentatori pentru o zi” a fost o provocare nouă la care am spus “prezent” și în care ne-

am implicat cu dăruire și simt de răspundere.

Clasa a V-a

1) *Un nou început*

*Cu pași timizi sau mai
încrezători
Pășim pe-un drum ce
luminos se-arată
Ne vor ghida doar ochi
ocrotitori
Și-o lume verde-albastră
minunată!*

*Ne-așteaptă noi prieteni și
trăiri,
Emoții, gânduri, fapte de
poveste.
Copile drag, vei învăța să
zbori
De azi, copilăria ta
frumoasă este!*

2) *Prețuim recunoștința*

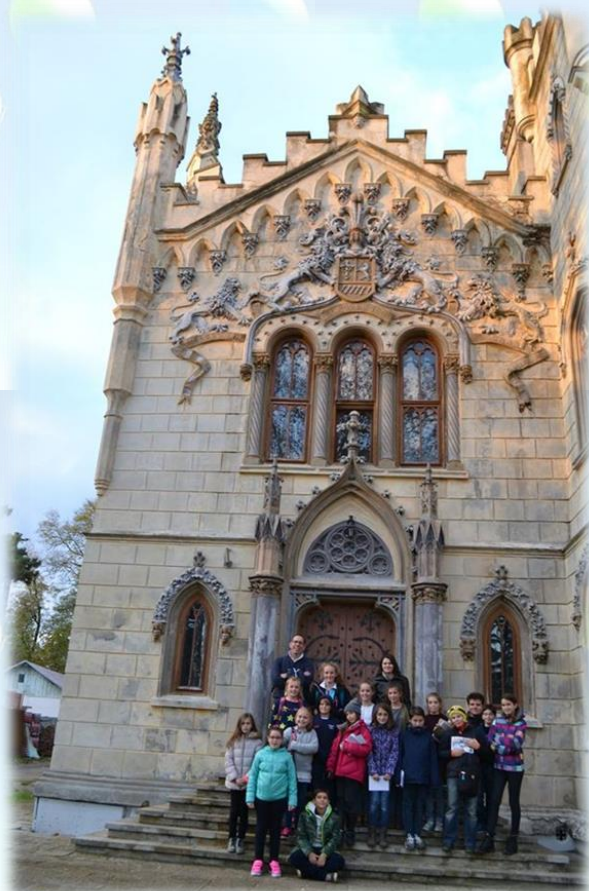
*În fiecare toamnă noi
spunem "mulțumesc"
Celor ce cu grijă ne
ghidează
Pentru cât de mult ei ne
prețuiesc
În dar le aducem
recunoștința noastră.*

3) Pe cărările cunoașterii alături de oaspeții noștri - Proiect Paradis - St. John's College

*Ne-am învățat colegii, cei din depărtare,
Că țara noastră locuri minunate are
Și oameni buni, cetăți adevărate
Istoria prin ele secole străbate.*

*Ne-am privit trecutul în oglindă
Și rădacini comune am aflat.
Mărețe lucruri pot secole să cuprindă
Trecutul noi nu l-am uitat!*

4)Scenetă Crăciun 2016 - The Story of a Lost Christmas Watch

*Călători am fost în
viitor, trecut
Cu timpul, în joacă,
ne-am întrecut.
Am învățat că totul
împreună se poate
Întinde-ți aripile și
zboară mai departe.*

Lansare de carte – Povești de iarnă

Un strop de magie și fulgii de
nea,
Canea de ceai și cana de cafea
Ne-au inspirat să fim mici
creatori...
Aurografe dăm – suntem
scriitori !

- 5) *Învățăm și ne distrăm*
- petrecem în pijamale
- realizăm benzi desenate în limba
engleza
- citim la o cană cu ceai –Book
Club
- cautăm adevărul ca niște
adevărați jurnaliști (proiect
Amelia Earhart)

*Chiar de-am venit la
scoală-n pijamale
Noi n-am dormit la ore
nicidecum
Ne-am pus creativitatea la
încercare
Și orele au avut un alt fel
de parfum.*

**7. Învățăm prin
descoperire
despre Mica Unire...**

***Harnici am fost,
Mai harnici vom fi
Dorim să explorăm
În fiecare zi.***

Basmul

clasei a-6-a

A fost odată ca
niciodată o lume a viselor. Bine
ați venit în tărâmul Paradis, unde tinere talente sunt
ghidate spre un destin măreț. Ne bucurăm că ați ales să pășiți cu noi pe
cărarea cunoașterii. Dacă rândurile scrise ar putea vorbi și să prindă viață...Stați! În
basmе chiar pot! Pășiți mai aproape și deschideți porțile unei lumi de poveste!

În peisajul monoton, se zărește un palat impunător,
decorat cu reușitele zânelor, zmeilor,
văjitoarelor și piticilor. Dacă ne apropiem,
pe coridor, între copiii așezați drept,
cavalerește, trecea serioasă, inspirând teamă
și admirație, Doamna Vrajitoare Lavinia
cu toiagul de lemn, în capăt cu un smarald
verde aprins și în cealaltă mână ținând o
carte de vrăji groasă și veche. Se vedea
cum timpul și-a lăsat amprenta asupra ei.
Pe acea carte scria „Limba și Literatura
Română”. Se îndrepta agale spre al treilea
Tărâm sau, cum elevii îi spun, temuta cancelarie. Când
ușa scârțâia, vrăjitoarea rotea clanța, lăsând holul în
suspanș. O tăcere se așternuse până când ...vrăjitoarea a
pătruns în al treilea tărâm și pacea a repătruns în cel
dintâi tărâm.

În temuta cancelarie, privirea tăioasă a vrăjitoarei străpungea
aerul ca o săgeată dar...pe neașteptate, începu să râdă și să
zâmbească și să fie o Doamnă Vrajitoare Lavinia cu o inimă de
copil

Înapoi pe coridor, zece elevi
umblau stingheri zâmbind
ștrengărește. Un copil scund cu
gura până la urechi – Piticul
Sorin, el excelează în acest

moment la materia sa preferata - pauza. Lângă el, un menestrel excelând la aceeași materie; menestrelul, și uneori bufonul regal, era numit David Doban.

Înalt ca turnul palatului, vrăjitorul David Bodoga repetă dintr-o carte de M-A-T-E-M-A-T-I-C-Ă.

În timp ce studia, mai trăgea cu urechea la glumele Menestrelului David

Doban și ale Piticului Sorin și zâmbea. Lângă el, stă una dintre cele mai frumoase zâne, prințesa Ielelor Bianca; era mână-n mână cu puternica amazoană. Cu părul negru, drept, frumos, amazoana Luciana, frumoasă ca o stea culeasă de pe cer, zâmbește și ea trăind viața cât mai frumos. Menestrelul vocalist și bun la toate instrumentele, Rareș Burac zâmbea în

continuare împreună cu Alexis Cavalerul și Alex gnomul magician. Alexis Cavalerul se pregătea intens pentru orele următoare și se juca cu Alex, gnomul magician, cu mingea zburătoare. Tulburând pauza, un zgomot de clopoțel din turn sună cu putere. Pământul se cutremură puternic și... cu neputință... elevii pășesc în clasă.

Începând cu ora de magie matematică, Goblinul Profesor Magician intră vesel în clasă. Și cum se dă de trei ori peste cap și rostește-o vrajă, în mână îi apare o carte de vrăji matematice:

-Dacă două numere sunt invers proporționale cu radical din 36 și dublul său, iar suma numerelor este 24, atunci ce vrajă aplicăm pentru a afla rezultatul magiei?

Din scaun sare Ecaterina cea magică. Ea este o zână ce ia toate formele pământului: de pictoriță, de designer, de architect, de matematician, de pianist și toate câte mai sunt.

-Folosim regula din capitolul doi, paragraful 3.

-Corect!

Și cum ora s-a scurs mai încet decât orele într-o lume fără timp, au primit 7 probleme, 5 exerciții și 3 definiții ca temă. Când clopotul din cel mai înalt turn a sunat a doua oară, a intrat profesoara vrăjitoare de română Lavinia. Cum a dat comandă din degetul ei ca toți să se așeze,

o vrajă a fost rostită și toți erau în bănci. După ce în poțiunea magică s-a adăugat un strop de morală, apoi o picătură de zâmbet, a urmat lecția. Cine va dezlega astăzi o laudă și cine o notă mică? Și din bancă sare Vrăjitoarea discipol Ilinca. Cu mintea doar spre Vrăjitoarea Lavinia, Ilinca răspunse la lecție:

-Există doar un tărâm, nu există zmei sau zâne, sunt personaje fantastice, precum oamenii.

-Oare? Zâmbi plină de mister vrăjitoarea Lavinia .
Și iarăși clopotul din turn sună după ore lungi.
Sosise vremea. Al doilea tărâm aștepta elevii.
Aventura începea!

Și se învăteau de douăsprezece ori și se luptară de dimineață până-n seară pe al doilea tărâm pentru mingea de fotbal. Și vrăjitorul David Bodoga alerga după Alex gnomul magician. În timp ce acest meci se desfășura, menestrelul David Doban

și Rareș cântau de zor în curtea palatului.

Și în gălăgia pauzei, o săgeată amuțise mulțimea.

-E o carte! strigă amazoana Luciana

-Se numește *Basmul clasei a 6-a!* Să nu vă apropiați...cred că este periculos! a spus prințesa Ielelor Bianca.

-Apocalipsaaaaaaa!!! strigă menestrelul bufon David Doban.

-Nu fi paranoic, bufon Doban! a strigat Alexis

-Are o poză cu un fel de monstru pe ea. Arată ca personajul mitologic numit om. Ar trebui să anunțăm un profesor! a spus vrăjitoarea discipol Ilinca.

-S-o deschidem! a spus, în timp ce-și demonstra curajul de a o cerceta, Piticul Sorin.

Găsiră înăuntru o scrisoare. În carte era basmul studiat de ei la Limba Română. Scrisoarea stătea nemișcată între paginile ruginii ale cărții.

Amazoana Luciana a început să citească mesajul din plic:

“Dragi personaje fantastice, am vrut sa vă scriem un mesaj. Știm că nu sunteți reale, sunteți inventate de oameni, dar această temă de la școală, fiind tichuirea unei scrisori către personajele din cărți, ne-a ajutat să ne deschidem mintea. Știm că nu vom primi un răspuns, dar ne folosim imaginația.”

-Cine a facut această glumă ? a întrebat Rareș menestrelul.

-Nu este o glumă, a spus Vrăjitoarea Lavinia. Uneori, granița dintre realitate și ficțiune este așa de mică, încât putem lesne confunda aceste două lumi. Este o frontieră aproape invizibilă.

-Noi suntem ficțiunea sau realitatea ? a întrebat menestrelul bufon David Doban

Vrăjitoarea Lavinia a rostit o vrajă!:

*Șapte lumi si trei fiori,
Cu doua luni și șapte sori
Cu stele mii și mii
Arată-mi cealaltă lume pe care o știi!*

Și în globul de cristal se oglindește miraculos lumea necunoscută, lumea omenească.

-Ce tristă și lipsită de magie e această lume! Oamenii au fețele plecate și genți pline de supărări! a spus vrăjitoarea Ilinca.

- Ar avea nevoie de o poțiune a fericirii! descoperi prințesa Ielelor Bianca.

-Ce idee bună! a spus vrăjitoarea Lavinia. Avem nevoie de vraja esenței de fericire. Să ne adunăm cu toții! Țineți-vă de mâini și fiecare să spună un ingredient al fericirii pe care îl deține!

-Eu dăruiesc spontaneitatea mea! a spus amazoana Luciana.

-Eu dăruiesc puterea de a zâmbi lucrurilor neplăcute! a spus vrăjitoarea Ilinca.

-Eu dăruiesc simțul umorului! spuse Bufonul David Doban.

-Eu dăruiesc felul meu colorat de a fi! spuse Prințesa Ielelor Bianca.

-Eu dăruiesc curajul de a trăi viața! spuse Piticul Sorin.

-Eu dăruiesc puterea de a înțelege! A spus Vrăjitorul David Bodoga.

-Eu dăruiesc zâmbetul meu larg! a spus magicianul Alex.

-Eu dăruiesc bunătatea mea! spuse
cavalerul Alexis.

-Eu dăruiesc starea mea bună de spirit!
spuse menestrelul Rareș.

-Eu dăruiesc îmbrățișarea mea caldă!
spuse zâna Ecaterina.

-Iar eu dăruiesc dragostea mea pentru
voi! a spus vrăjitoarea Lavinia.

O lumină cuprindea cerul și strălucirea
îmbrățișa ținutul.

Din cer căzu o picătură colorată în toate culorile curcubeului.
Cavalerul Alexis a prins-o într-un pahărel de cristal.

-Aceasta este poțiunea. Atât de mică! După câte am dăruit? a
întrebat menestrelul Doban.

-Este ciudat! a răspuns zâna Ecaterina

-Nu ați auzit că esențele tari se țin în sticlulețe mici? a răspuns
vrăjitoarea Ilinca

-Haideți! Puneți mâna pe sticlută, să o turnăm împreună pe
globul meu de cristal! a spus Văjitoarea Lavinia.

În timp ce picătura se scurgea, toți erau cu sufletul la gură. Deodată, totul se colorase,
totul era ca nou. Zâmbetul era pictat pe chipurile oamenilor și greutatea genților pe care le cărau
dispăuse.

*Și așa, dragii noștri, clasa a 6-a a adus o pată de culoare peste lume și au trăit fericiți,
bucurându-se zi de zi de cele trei tărâmurile magice ale Paradisului și întrebându-se și în ziua de azi
dacă nu cumva chiar ei sunt personajele unei povești nemuritoare..*

Basm ticluit de elevii clasei a 6-a, trecut prin condeiul magic al Ilincăi Barariu, prin ochiul vigilant al

Laviniei și prin inima fiecărui erou al clasei.

CLASA A VII-A

Mălina - Pasiune.

„ Un concept care mi-a arătat ce e bine și ce e rău, ce e alb și ce e negru.

Cu pasiune fac ce îmi place, experimentez lucruri noi și creez prietenii. Pasiunea este pentru mine dorința de a face ce îți place, depășind limitele orizontului, depășindu-ți propriile limite, atingând stelele, zburând printre nori, călătorind pe cele șapte continente. Și nu uita: DOAR ORIZONTUL ESTE LIMITA!”

Andreia - A înflori

„Un verb, nu chiar des folosit, dar un verb care are multe înțelesuri, în mare parte este produsul a ceva, produsul măreț, maiestuos, satisfăcător, a ceva atât de simplu ca o plantă, ca un animal, ca un suflet, poate mai întunecat, care înfloarește primind energii pozitive transmise și primite de la oricine, de la cele mai mari stele – oamenii minunați și lucrurile care ne înconjoară.”

Alex - Prietenie

„Prietenia este un cuvânt greu de definit, dar toți avem nevoie de ea. Prietenia este construită pe încredere și pe cunoaștere. Încrederea este construită în timp, foarte greu, și se distruge foarte ușor. Ca să poți să te cunoști pe tine durează mult timp, deci să nu crezi că vei putea cunoaște repede și ușor o persoană, trebuie să ai răbdare.

Prietenia este un lucru de care toți avem nevoie, toți avem nevoie de un prieten căruia să îi spunem tot ce simțim.”

Dorință

„Este ușor a visa cai verzi pe pereți.

Este ușor a spune cuvinte goale fără rost.

Este ușor a spera ceva imaginar.

E ușor, pare ușor, este ușor , dar asta înseamnă cu adevărat a-ți dori?

Ne gândim, iar apoi ne dorim. Nu contează că este absurd sau că nu are sens, e ireal, noi tot ne dorim și nimeni nu are în vedere faptul că dorințele au nevoie de realitate. Fără realitate, dorințele nu pot lua naștere. Pentru a se îndeplini, trebuie să avem în vedere foarte multe lucruri. A-ți dori presupune imaginație, a realiza – perseverență.”

Teodora- Nostalgie

„Amintirile fac un om.

Margarete în împletituri, conversații fără nimic de spus, imagini încețoșate ce alcătuiesc un suflet. Alergând până la capătul curcubeului, privind un răsărit ce nu mai vine. Fără amintiri, rola de film rămâne goală. Mesaje trimise în mijlocul nopții, mâini strânse în timpul unui film de groază.

Nostalgia e un sentiment atât de dulce, atât de amar.

Nimeni nu vrea ca filmul să se termine, dar toți vor să vadă ce se va întâmpla. Data viitoare vom aștepta răsăritul.”

Cezara - Zâmbet

„Zâmbetul e cheia succesului...

Să ne închipuim că viața este o oglindă în fața căreia suntem și ne privim: dacă zâmbim, zâmbetul se întoarce asupra noastră; dacă ne crispăm și ne schimonosim figura, grimasa se întoarce asupra noastră. Nu voi lăsa să treacă timpul fără să zâmbesc! Zâmbetul este cartea noastră de vizită... Așadar, zâmbește, zâmbește tot timpul! Te întinerește și-ți luminează chipul.

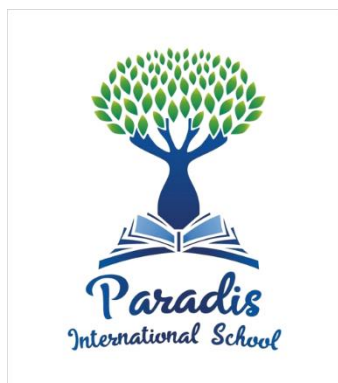
Visez departe...”

„Din pasiunea pentru zâmbete înfloresc prietenii, din fericirea dorințelor împlinite se nasc zâmbete ale eternității. Nostalgia copilăriei este doar o poartă către un orizont infinit!” (O uniune a sentimentelor – clasa a VII-a)

A BRIDGE BETWEEN TWO NATIONS AND CULTURES

**A PROJECT OF CO-OPERATION BETWEEN
PARADIS INTERNATIONAL SCHOOL IASI AND ST JOHN'S
COLLEGE FROM SOUTHSEA, UK**

This project was part of a long – term successful partnership between the two schools: Paradis International School and St John's College. A group of students from St John's College came to our school and spent one week trying to find differences and similarities between the two nations. The project had an interdisciplinary approach, both the British and the Romanian students from the secondary level learning a lot of interesting things about the history, culture and civilization of the two countries.

Day 1

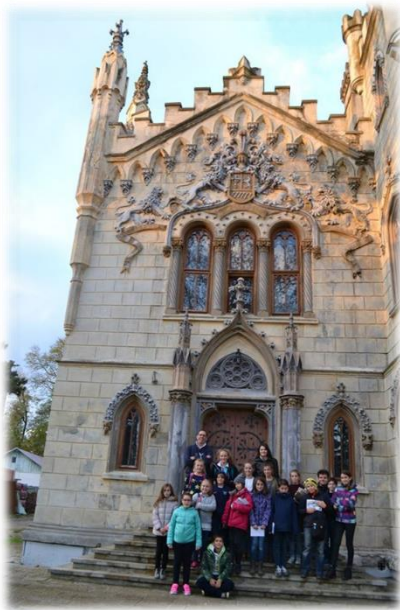
Grade 8 offered a warm and traditional welcome to the British guests, waiting for them with bread and salt at the airport.

In the evening, all the students involved in the project attended the gala at the Festival of Romanian Music, where they listened to beautiful music by Enescu being played by the Philharmonic Orchestra in Iasi.

DAY 2 – A TRIP TO RUGINOASA – MICLAUSENI – NEAMTU CITADEL

They say that you can't know who you are unless you know where you come from, meaning your history. We discovered similarities between the history of England and Moldavia and we compared the two famous and loved historical figures that are most representative for our nations – Henry VIII Tudor and Steven the Great. Also we drew a parallel between Cuza, who united Moldavia and Wallachia and James I, who united England and Scotland. But all these were just the starting topic of discussion while stretching our legs through incredible historical places.

DAY 3 – REDISCOVER THE CITY OF IASI

Rediscover the city of Iasi is an older project belonging to our school, which now moved on to a new level – the Romanian students from grade 8 offered a guided tour for their guests, showing the most important historical and cultural attractions of our city and giving them interesting details. Some of the landmarks visited were: The Palace of Culture, Nicolae Domnesc Church (founded by Steven the Great), Trei Ierarhi Monastery, the National theatre, The Museum of the Union.

*"On the 4th of November 2016, we united with the children from St John's College, to show them our monuments and to pay them back for what they did for us on our trip in England. The children from Paradise International School grouped at the entrance of the National Theatre of Iasi and told them about this important building of our city. They really liked the interior of the theatre. Next we went to the Metropolitan Cathedral. After that we went to the "Trei Ierari" Monastery. They liked the history of this building. After that we went to Dosoftei House. They liked that it was old and the first printing press, so very important for education at the time. We went to St. Nicholas Church, where they liked that it was the equivalent to Westminster Abbey. We went to the Palace of Culture and then to Palas, where we ate. Next, we went to the Alexandru Ioan Cuza University and the Hall of the Lost Steps. After that we went to the Union Museum. In the end we went to the Botanical Garden. It was a nice day!" **Rareş Burac***

DAY 4 – WORKSHOPS – CASTLE MODELS – NEAMTU CITADEL VS SOUTHSEA CASTLE

Learning by doing seems to work great – the students made models of the two representative citadels, talking about history, military, wars and architecture. Besides the History and the English teacher, the team working with the students got bigger and better – the Art teacher and the Music teacher making all the activities look and sound great.

Sharing the culture and traditions also means trying on the Romanian folk costumes, as well as getting dressed in funny costumes for the Halloween party.

DAY 5 – STONEHENGE VS CUCUTENI NEOLITHIC CULTURE

The University – the first university in Romania – what best place for students with absorbent minds? Here learning about the beautiful Hall of the Lost Steps and Sabin Balasa's wall paintings and the nice legend that says that you need to sacrifice something if you want to accomplish something great.

The Library of the university – among the most beautiful libraries in the world, according to BBC. The smell of old books takes us to a world of science, but also of creativity and imagination.

Another parallel linking the two schools and nations: amazing similarities between the Neolithic cultures of Stonehenge and Cucuteni.

Clay modeling helped us go back in time, when people were part of nature and prayed to the Goddess of fertility and the Sun God, building amazing monuments of stone that transcended time.

" One sunny day,we took the English kids to the art room.

We made with clay,interesting figures when we were in the art room.We grouped on two teams and we made different things in teams.We helped English children to learn our culture and traditions.We stayed for two hours.English children said it was a beautiful and interesting experience.They were very attracted of our activities,that's why they were very involved in this.They were very impressed by pictures from the art room and our art teacher helped all of us.The art teacher was impressed of their work.

Some of them said it was the best expiarence.We were sure,they learned so much from the art room.We had fun!" Alexis Nechita

DAY 6

The history lessons are best learnt and taught in a historical place and the Museum of the Union seemed to be the perfect place for this. Dressed up for the occasion, we were waiting for Cuza to appear around the corner and tell us everything about the great things he did as a ruler.

After some emotions and history lessons, it's time to assess what we found out and design two surprising family trees with the kings and queens of the two countries, finding links and similarities. Did you know the Romanian Queen Mary was actually Queen Victoria's granddaughter?

DAY 7

After a long week of amazing learning activities, what other better way to become one with nature and admire its beautiful artwork? Visiting the Botanical garden was a pleasant reward and a chance to find more things about plants all over the world.

The circle is said to represent perfection and that is why it feels great to have a circular approach to things. Our project began with a traditional moment, so it was only natural to also end with one: a cooking workshop where students and teachers worked together and combined the art of making delicious sweet bread with the deep cultural heritage and religious symbols. Of course, the tasting part at the end was the children's favourite.

That was a week full of interesting and interactive activities that turned beautifully into a valuable lesson of culture and civilization and also into long-lasting dear memories.

Povești de iarnă – LANSARE DE CARTE

DECEMBRIE 2016

De când au primit minunatul dar al Cuvântului, oamenii au spus povești. La început, deslușeau tainele zeilor, împărtășite de înțelepți cu barba albă și sufletul de-o vârstă cu însuși Timpul...

Încălzite-n jurul focului și însuflețite de curiozitatea auditoriului, poveștile au devenit Lumi Posibile, lumi în care oamenii păseau cu bucurie pentru

a culege florile minunate ale prieteniei, ale curajului, iubirii sau speranței și pentru a le aduce, cu sfială uneori, în realitatea lor, îmbogățindu-și existența cu minunatele roade ale Cunoașterii.

Transmise prin viu grai, scrise, pictate sau cântate, poveștile au fost de-a lungul timpului motive de bucurie, de tristețe, surse de inspirație, răspunsuri sau...chiar întrebări.

Dar, înainte de toate, ele au făcut cel mai frumos lucru posibil pentru oameni: i-au adus împreună!

Căci, laolaltă, cu sufletul curat și cu mintea deschisă, oamenii sunt izvor nesecat de bunătate, creativitate și dăruire.

În această carte s-au adunat cu veselie Cuvintele și Culorile, dansând o horă a poveștilor în jurul Iernii. Nu sunt spuse de înțelepți cu barba albă, ci de copii luminoși și calzi, care au știut să ticluiască lumi magice și primitoare în care să își găsească loc fiecare cititor.

Impresionismul – Vernisaj în mișcare

Arta este un mod prin care omul învață să se exprime și să viseze. Noi am învățat să visăm în culori, acuarele, tempera și multe altele. Proiectul implementat de profesoara noastră de artă a fost o cheie spre descoperirea unor noi pasiuni: Pictura pe material.

Totul a început cu picturile artistului impresionist Monet. Fiecare elevă a cercului de pictură și-a ales una dintre picturile lui Monet și s-a pus pe treabă. Cu mișcări ușoare, pensulele îmbibate în culoare se așterneau pe fustele fetelor.

Strat cu strat, cu multa grijă și dedicare și... în final, fiecare avea propria creație: o fustă și un top gata de prezentat pe scenă.

Alături de ținută, am primit și o ramă aurită pentru poze. Profesorii de muzică ne-au acompaniat cu piese unice, în timp ce fiecare își prezenta creația.

Cu emoție, am pășit pe covorul roșu din Sala Unirii, am zâmbit și am făcut primul pas. Spectatorii aplaudau, făceau poze și filmau, iar muzica ne făcea să ne simțim superb.

La final, am prezentat o coregrafie și ne-am primit aplauzele. Am făcut și un shooting foto pentru a avea amintiri cu minunata expoziție și cu piesele vestimentare.

Arta și lucrările de artă nu fac artistul; simțul, entuziasmul și instinctul te transformă într-un artist complet!

Cristescu Cezara,
clasa a VII-a

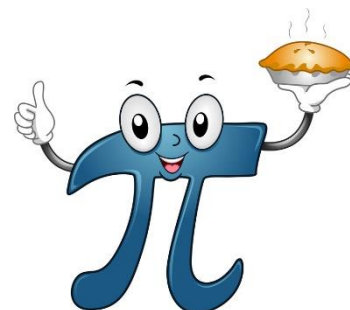
În lumea științelor exacte

Povești cu și despre matematică

π – eroul tuturor

Matricală Mălina – clasa a VII-a

Care este π (pi)? Sau cine este pi? Aproape oricine îl știe pe π ca fiind un număr irațional, dar nu asta este partea importantă din viața lui. Pi este un super-erou care salvează lumea de maleficul doctor Cerc, de care oricine se teme.

Pi a crescut precum un copil normal, el fiind natural, până la vârsta de 3 ani, când maleficul doctor Cerc l-a blestemat pe vecie, punându-i punct fericirii sale. Astfel, micul pi se pregătea de transformarea din număr natural în număr rațional, deoarece răul cerc nu mai avea niciun adversar și a trebuit să-și găsească unul: pe pi. Micul copil de 3 ani nu avea nicio idee ce îl va aștepta: salvarea lumii.

Astfel, până la vârsta de 14 ani a încercat să afle ce se întâmplase cu el, întrebându-și părinții și pe oricine altcineva, dar nimeni nu a știut ce să-i spună, pentru că nimeni nu știa ce se întâmplase. Până într-o zi...

Pi avea 14 ani și se plimba pe strada din fața casei sale, când izbucni un cutremur și un nor de praf se ridică de pe alee. Nimeni nu știa ce se întâmplă, nici măcar Pi. Doar că el știa că aceasta va fi clipa lui de glorie; și așa a și fost, pentru că, imediat după cutremur, apărură maleficul doctor Cerc. Pi s-a luptat cu el și, în final, a câștigat, dobândind și mai multă putere în fața cercului. Această putere a continuat să crească și, de atunci, lumea l-a numit 3.14 și la fiecare reușită a sa, oamenii îi adăugau la numele său vârsta sa.

Dar totuși, cum îl învingea Pi pe maleficul doctor Cerc? Toată lumea a încercat să se confrunte cu el, dar nimeni nu a reușit, pentru că nimeni nu putea să-și dea seama cât de mare era. Dar Pi doar se uita la el și știa ce să facă: îl măsura din priviri și îl învingea imediat.

Astfel, Pi l-a învins de foarte multe ori pe Cerc și porecla sa a devenit din ce în ce mai lungă, astăzi acest număr fiind în jur de 3.14159265358979323846264... Astfel, Pi a devenit eroul tuturor deoarece, datorită lui, am ajuns să cunoaștem lungimea și aria cercului.

Legenda spune că în porecla lui Pi, orice om își poate găsi data nașterii tale, sub forma de lună/zi/an. Caută pe internet "Where is your birthday in PI?" și vei afla!

3.141592653589793238462643383279502884197169399375105820974944592307816406286209

Câteva numere interesante

Despre numărul 7 (Maria Botez, clasa a V-a)

Numărul 7 era venerat în antichitate ca unul al perfecțiunii, al încheierii și al reînnoirii ciclice. Dacă ne întrebăm unde apare numărul 7, răspunsurile apar imediat:

- Sunt șapte zile într-o săptămână.
- Sunt șapte arte liberale: gramatica, retorica, logica, aritmetica, geometria, muzica și astronomia.
- Carul Mare și Carul Mic sunt fiecare formate din câte șapte stele.
- Sunt șapte minuni ale lumii antice și șapte minuni ale lumii noi.
- Pe glob sunt șapte continente: Africa, America de Nord, America de Sud, Antarctida (a nu se confunda cu Antartica!), Asia, Australia și Europa.
- Într-un curcubeu, sunt șapte culori: Roșu-Oranj-Galben-Verde-Albastru-Indigo-Violet.

Șapte este un număr foarte întâlnit și reprezintă numărul perfecțiunii divine, datorită săptămânii Creației de la începuturile lumii.

Mistica numărului 666 (Rusu Ilinca, clasa a V-a)

În Antichitate, acest număr era folosit în mistica astrologică. El era asociat cu un pătrat magic al soarelui: suma numerelor de pe orice coloană, de pe orice linie și de pe orice diagonală este 666.

În Noul Testament se face referire la el ca fiind *numărul Diavolului*, iar în epoca modernă este cunoscut drept *numărul Anticristului*.

Dar în ciuda acestor aparențe, numărul 666 deține o serie de proprietăți speciale:

- Numărul 666 este un număr *palindromic*, adică un număr pe care îl citim la fel de la dreapta la stânga sau de la stânga la dreapta.
- Numărul 666 este un număr *Smith*, adică un număr cu proprietatea că suma cifrelor sale este egală cu suma cifrelor factorilor lui primi.

$$666 = 2 \times 3 \times 3 \times 37 \text{ și } 6 + 6 + 6 = 2 + 3 + 3 + 3 + 7.$$

- Numărul 666 este suma primelor 36 de numere naturale consecutive nenule:

$$1 + 2 + 3 + \dots + 36 = 666.$$

- Numărul 666 este suma primelor șapte numere prime ridicate la pătrat:

$$2^2 + 3^2 + 5^2 + 7^2 + 11^2 + 13^2 + 17^2 = 666$$

Despre șirul lui Fibonacci

Gherman Teodora – clasa a VII-a

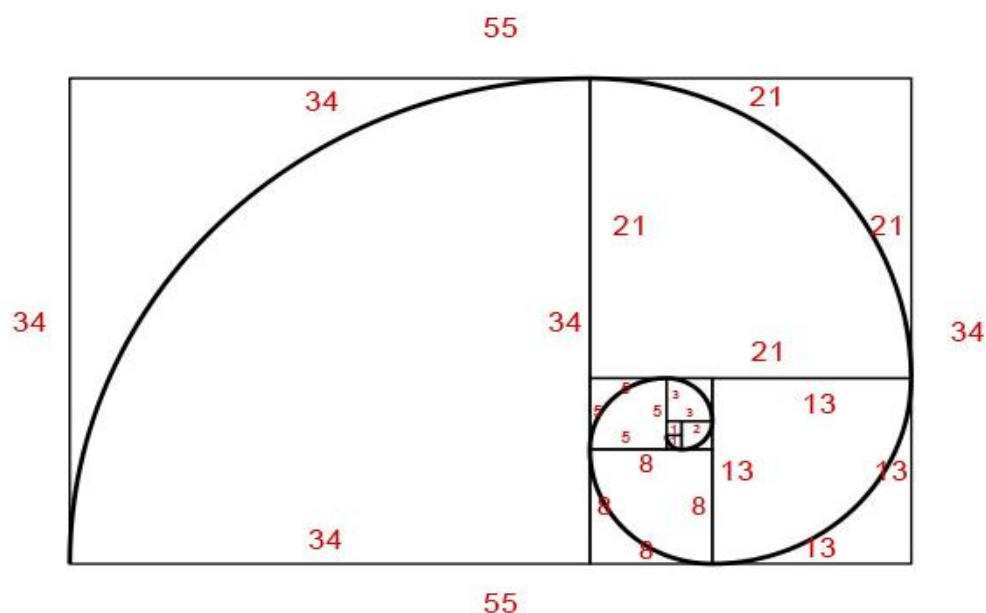
Din totdeauna oamenii au încercat, și încă mai încearcă, să înțeleagă cum funcționează lumea ce îi înconjoară. Natura și legile acesteia au fost privite, explicate și poate înțelese din mii de puncte de vedere. S-au făcut nenumărate picturi și scrieri ce încearcă să dezlege sensul a tot ceea ce există, reușind doar prin folosirea culorilor întunecate și a metaforelor încâlcite, înțelese doar de cel ce le-a creat.

Mulți sunt surprinși când află că natura poate fi explicată și prin matematică, poate chiar mai bine decât prin literatură. Unul dintre oamenii care au reușit acest lucru este italianul *Leonardo Pisano*, cunoscut și sub numele de *Fibonacci*.

În matematică există o infinitate de șiruri de numere, care sunt formate cu ajutorul a diferite formule, pe baza cărora se generează elementele șirului. De exemplu, șirul de numere naturale pare este format numai din numere naturale divizibile cu 2.

Fibonacci a descoperit un șir de numere extraordinar de interesant și important. Formula pe baza căruia se obține acesta este una simplă: primele două elemente ale șirului sunt 0 și 1, iar al treilea element se obține adunându-le pe primele două: $0 + 1 = 1$. Al patrulea se obține adunându-le pe al treilea cu al doilea ($2 + 1 = 3$). Al cincilea se obține adunându-le pe al patrulea cu al treilea ($3 + 2 = 5$), și tot așa, până la infinit. Prin urmare, următorul termen necunoscut din șir este suma ultimilor doi termeni cunoscuți. Acest șir poartă denumirea de *șirul lui Fibonacci*.

Forma în care este regăsit cel mai des este cea geometrică, reprezentată în poza următoare:

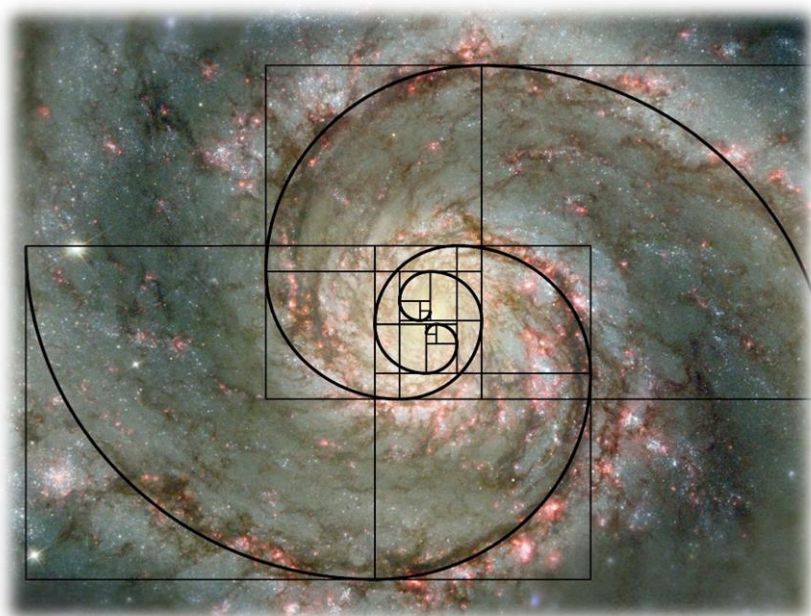

Șirul lui Fibonacci: 0, 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89, 144, 233, 377, 610, 987, 1597, 2584, 4181, 6765, 10946...

Dimensiunile geometrice ale acestui dreptunghi sunt exact elementele *șirului lui Fibonacci*. Dacă am desena un arc de cerc din pătratul cel mai mic și l-am continua prin următorul ca mărime, și tot așa, am obține o spirală.

Reprezentarea geometrică a șirului și, în special, spirala creată cu ajutorul acestuia sunt foarte importante deoarece ele sunt regăsite peste tot în lumea din jurul nostru, dovedind astfel că modul în care funcționează o parte din natură este bazat pe matematică și pe legile acesteia.

Putem regăsi *spirală lui Fibonacci* în petalele florilor, în cochiliile melcilor, chiar și în mâinile noastre. Totul este creat după anumite proporții, totul este calculat, nimic întâmplător.

Secretele naturii și a universului nu vor fi niciodată dezlegate complet, dar asta nu îi va opri pe oameni. *Fibonacci* și descoperirile sale sunt doar un exemplu cum matematica ne-a ajutat și încă ne ajută să fim cu un pas mai aproape de adevăr.

Simetria numerelor (Maria Botez, clasa a V-a)

$1 \times 1 = 1$	$1 \times 8 + 1 = 9$
$11 \times 11 = 121$	$12 \times 8 + 2 = 98$
$111 \times 111 = 12321$	$123 \times 8 + 3 = 987$
$1111 \times 1111 = 1234321$	$1234 \times 8 + 4 = 9876$
$11111 \times 11111 = 123454321$	$12345 \times 8 + 5 = 98765$
$111111 \times 111111 = 12345654321$	$123456 \times 8 + 6 = 987654$
$1111111 \times 1111111 = 1234567654321$	$1234567 \times 8 + 7 = 9876543$
$11111111 \times 11111111 = 123456787654321$	$12345678 \times 8 + 8 = 98765432$
$111111111 \times 111111111 = 12345678987654321$	$123456789 \times 8 + 9 = 987654321$

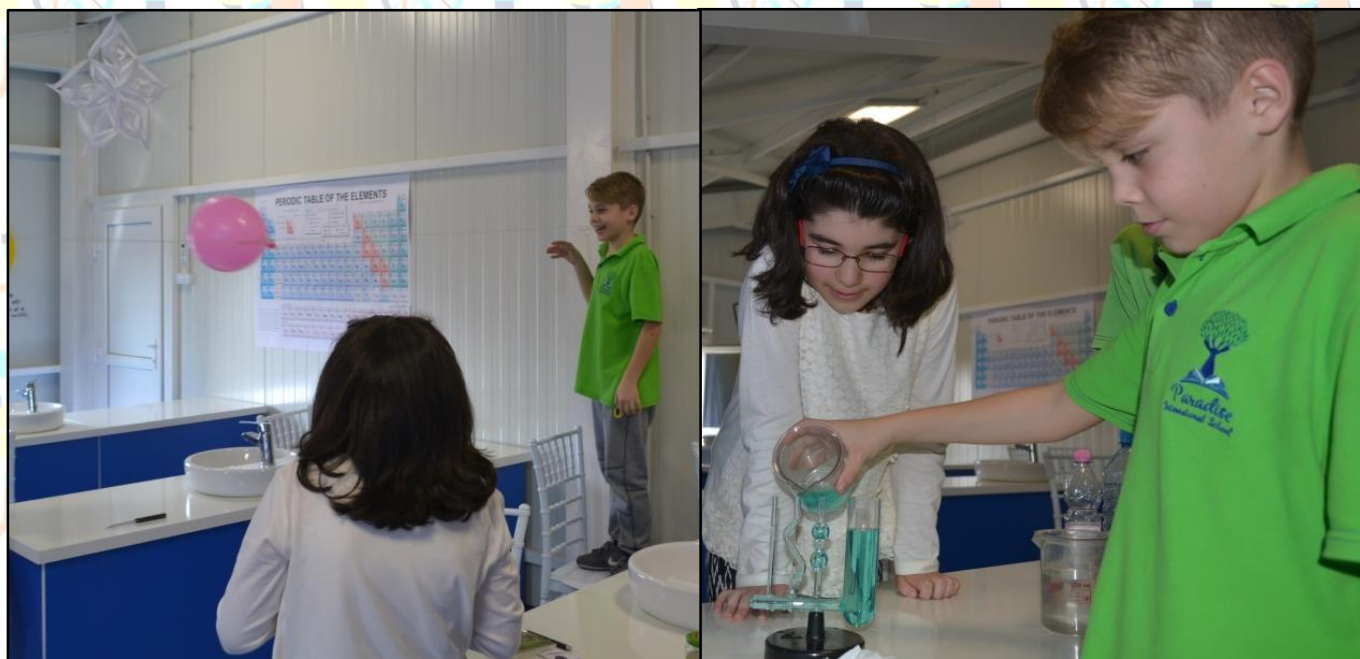
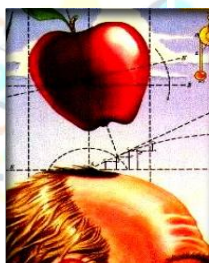
O plimbare prin istoria fizicii

Harry Fiterman, clasa a IV-a

Cu ocazia proiectului "Ucenicii lui Newton", doamna profesoară de fizică ne-a condus pas cu pas în lumea fizicii și a științei. Am studiat despre biografia și descoperirile lui Isaac Newton și am făcut multe experimente interesante.

Dar la ce ne ajută biografia lui Newton? În primul rând, să înțelegem căile prin care putem reuși în viață. Newton a studiat la Cambridge deși nu avea o condiție materială bună și a căutat căi de a-și plăti taxele școlare. În al doilea rând, dacă îți vei urma pasiunea, vei avea o șansă să reușești. Pasiunea lui Newton pentru fizică l-a dus departe. Cea mai mare descoperire a sa a fost Gravităția. Legenda spune că într-o zi stătea la umbra unui pom. Dintr-o dată, îi căzu un măr în cap. Ca un om normal, ar fi fost supărat din cauza durerii, dar el era fericit cu gândul la o mulțime de întrebări, iar una i s-a părut cea mai importantă: "Ce a atras mărul?".

Această activitate ne-a făcut mai veseli și mai curioși. Iar ca idee de final: dintre Mărul lui Adam și Mărul lui Newton, cel mai important este... Forța gravitațională!

Înapoi în timp

Șerban Murariu, clasa a IV-a

Când am început experimentele în laboratorul de fizică, am simțit că m-am dus înapoi în timp, pe vremea lui Newton.

Era fantastic să facem acele experimente ce au fost cândva revoluționare. Mi-au plăcut experimentele cu prisma, cu lupele, cu baghetele electrizate, cu magneții. Lecțiile de fizică despre lumină m-au atras cel mai mult. Lumina a fost de la începuturi misterioasă, iar oamenii au vrut să știe secretele ei. Newton a contribuit la această misiune prin experimente pe care le-am reprodus și noi. Am utilizat o prismă, bucată de sticlă cu formă specială, ce desface lumina albă într-un spectru de culori, adică în culorile curcubeului, datorită fenomenului numit dispersie. Văzând curcubeele a fost minunat. Apoi, cu ajutorul a două lupe, ne-am construit un telescop cu care puteam vedea la depărtare.

Magneții au fost amuzanți! Cu ajutorul lor am făcut bile de metal să meargă în sus pe un plan înclinat, ori cleme pentru hârtii să leviteze (asta pentru că erau prinse cu un fir de masă). Experimentele încălcau legile fizicii! Apoi au urmat experimentele cu electricitate: electrizam baghete de sticlă și plastic cu ajutorul unor lavete de bumbac ori din blană și mișcam fără să atingem baloane din plastic și baloane de săpun așezate pe o folie de aluminiu, fie schimbam cursul căderii apei, era distractiv.

După toate acestea, am rămas îmbogățit. Am deslușit propriile mistere și m-am simțit ca un adevărat om de știință!

O experiență nouă

Bianca Sandu, clasa a IV-a

Din prima zi în care am fost în laboratorul de fizică m-am simțit minunat, avea să fie ceva nou și distractiv.

Aici am învățat despre viața, descoperirile și invențiile revoluționare ale lui Isaac Newton, renumitul om de știință englez, ce a trăit între anii 1643-1727. Viața lui Newton a decurs tristă și monotonă. El a murit la 84 de ani necăsătorit, se enerva ușor și nu a părăsit Anglia niciodată. Acesta a enunțat legi importante pentru lumea științifică, printre care legile mișcării corpurilor. A demonstrat că lumina albă de la soare, atunci când trece printr-o prismă, se desparte în cele șapte culori ale curcubeului: roșu, oranj, galben, verde, albastru, indigo și violet. A mai descoperit gravitația, forța ce ne ține pe noi pe Pământ și face ca Luna să orbiteze în jurul Pământului ori planetele în jurul Soarelui, printr-o simplă întrebare „De ce lucrurile nu cad în sus, ci în jos?”. El și-a pus aceasta întrebare la căderea din pom a unui măr.

Pe parcursul orelor petrecute în laborator am mai învățat să ne înțelegem reciproc, să vorbim clar și logic și să utilizăm laptopurile în folosul nostru.

A fost o experiență nouă și distractivă, mi-aș fi dorit să fi durat mai mult.

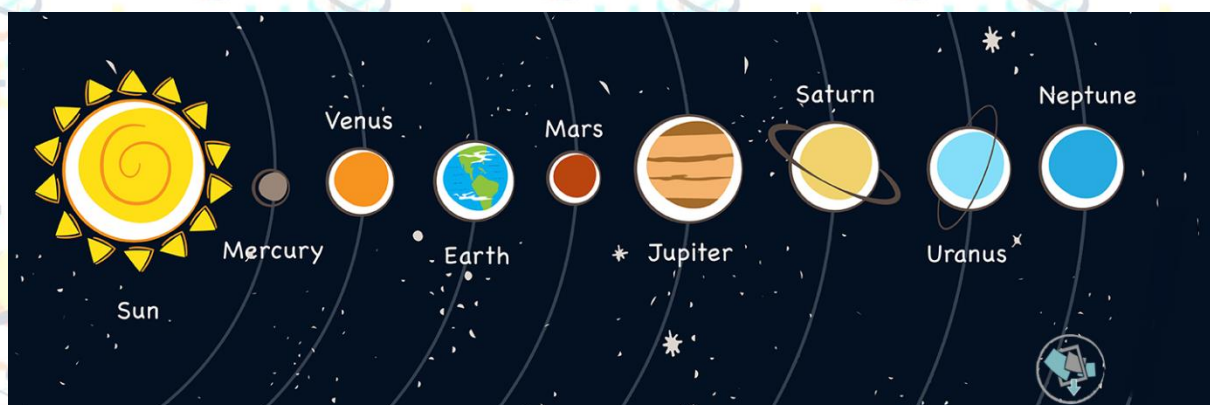

Ucenicii lui Newton

Mara Evelina Balan, clasa a IV-a

Cele șapte zile petrecute în laboratorul de fizică au fost minunate. Am făcut multe experimente frumoase, am preluat tehnica lui Isaac Newton, ne-am „jucat” cu lumina și nu numai. Cel mai mult mi-a plăcut când am combinat într-un cilindru de sticlă ulei, o cantitate mică de apă, câteva picături de colorant alimentar și am adăugat o tabletă efervescentă, făcând astfel un mic vulcan. Mi-a plăcut și când am utilizat prisma și am făcut curcubeu cu ajutorul luminii de la Soare.

Cât despre Soare, am studiat diferite teorii ale oamenilor de știință legate de Sistemul Solar și am aflat că Newton a descoperit și a descris matematic faptul că cele 8 planete, Mercur, Venus, Pământ, Marte, Jupiter, Saturn, Uranus și Neptun, se învârt în jurul Soarelui, și nu cum a zis filosoful grec Aristotel în antichitate, că planetele și Soarele se învârt în jurul Pământului.

Îndrumați de doamna profesoară de fizică ne-am familiarizat cu lumea științifică și am petrecut momente splendide cât am fost ucenicii lui Newton!

FESTIVALUL INTERACTIV AL ȘTIINTELOR

„NIKOLA TESLA”

22-26 MAI 2017

FESTIVALUL INTERACTIV AL ȘTIINȚELOR „NIKOLA TESLA”

a debutat luni, 22. 05.2017., prin vizita elevilor la Academia Română, acțiune încadrată în Secțiunea I – Prezentări științifice.

La Centrul de Cercetări antropologice „Olga Necrasov” din cadrul Academiei Române, elevii au aflat cu surprindere ce înseamnă paleoantropologia – care sunt secretele determinării vechimii osemintelor, cum stabilesc cercetătorii

genul, maladiile și vârsta acestora.

De la un trecut îndepărtat, școlarii curioși au pășit în universul magic al științelor moderne,

participând activ la Conferința „Explorarea spațiului cosmic – Încotro?”, organizată de Academia Română, al cărei invitat special a fost astronautul Dumitru Dorin Prunaru, care le-a povestit copiilor minunata sa aventură din cele 7 zile petrecute în spațiu. Pentru Secțiunea a II-a : Creatori de viitor, elevii s-au pus pe treabă în Fabrica de experimente, pregătindu-și conștiincioși experimentele, lucrările științifice, împreună cu profesorii lor.

În a doua zi a Festivalului Interactiv al Științelor- locul unde experimentul , creativitatea și jocul fac casă bună cu știința, iar copiii devin creatori de viitor- naveta spațială a lui Nikola Tesla a început să prindă contur în cadrul activităților de educație tehnologică.

Tot atunci, în secțiunea de „Prezentări științifice”, ne-am bucurat de lucrări pe teme alese de elevi (prezentări PowerPoint) – gravitația, teoria relativității, percepția culorilor etc.

În a doua parte a zilei, elevii au continuat pregătirea experimentelor pe care le-au prezentat joi, lucrând în echipă cu drag și spor.

În cea de-a treia zi a Festivalului Interactiv al Științelor, elevii Școlii Paradis au făcut cunoștință cu mașina zburătoare, supranumită și „copilul visurilor lui Tesla”. După o asemenea experiență, au aterizat la timp pentru observarea unei spectaculoase printrări 3D. Aparatul minune le-a făcut cadou amintiri palpabile, dar de neprețuit.

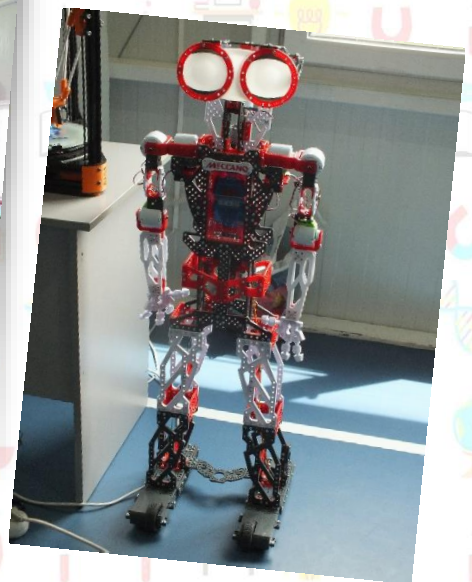

Sub soarele cald al ultimelor zile de mai, școlarii au lansat cu entuziasm Racheta Paradis (cu apă și aer comprimat), care s-a îndreptat direct către Constelația Paradis.

Ultima parte a zilei și-au petrecut-o în Fabrica de experimente, unde au finisat surprizele pentru mâine.

A patra zi – Ziua Experimentelor

În ultima zi a Festivalului, elevii noștri au vizitat Centrul Tehnologic al Gemini Cad Systems, unde au pornit într-o fascinantă călătorie în lumea laserului, aventură printre minunile tehnicii îmbrăcată în poveste și spirit ludic. Elevii noștri s-au simțit minunați, adăugând în tolba experiențelor cunoștințe noi, dar și mult entuziasm!

După o săptămână în care experimentul, creativitatea și jocul au făcut casă bună cu știința, Festivalul Interactiv al Științelor „Nikola Tesla” și-a premiat participanții, copii – creatori de viitor, recunoscându-le și apreciindu-le munca, dăruirea, creativitatea și pasiunea. Suntem onorați și mândri de crearea unui mediu stimulat, plin de atracții din sfera științei, prin care elevii noștri și-au dezvoltat gândirea fenomenologică și suntem convinși că acesta este începutul frumos al unui drum lung în acest domeniu fascinant.

CAMBRIDGE
International Examinations

Cambridge International School

